

Република Србија
Министарство финансија

БИЛТЕН

СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И
СТРУЧНА МИШЉЕЊА ЗА ПРИМЕНУ
ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

Број 1
јануар 2021.
година LXI
ISSN 0354-3242

БИЛТЕН
СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И СТРУЧНА МИШЉЕЊА ЗА
ПРИМЕНУ ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

Број 1
јануар 2021.
година LXI
ISSN 0354-3242

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
БЕОГРАД

Оснивач и издавач
Министарство финансија Републике Србија
Београд, Кнеза Милоша 20
www.mfin.gov.rs

(Оснивачка и издавачка права преузета од Министарства финансија СРЈ на основу
Споразума о преносу оснивачких права бр. 651-01-1/2003)

За издавача
Синиша Мали, министар финансија

Уређивачки одбор
Ана Панчић, др Драган Демировић,
Снежана Карановић, Јасмина Кнежевић

Главни уредник
Ана Панчић
шеф Одсека за односе Министарства са јавношћу

Уредник
Јасмина Кнежевић
jasmina.knezevic@mfin.gov.rs

Редакција
БИЛТЕН Службена објашњења и стручна мишљења
за примену финансијских прописа
Министарство финансија Републике Србије
Кнеза Милоша 20, 11000 Београд
Тел. 011/3642 659

Припрема и штампа
Штампарија Министарства финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20

Tel. 011/3642 659 bilten@mfin.gov.rs

Билтен излази месечно.
Copyright © 2003-2021 by Министарство финансија Републике Србије
Сва права задржана.

САДРЖАЈ

ЈАВНИ ПРИХОДИ

ПОРЕЗИ

1. Порески третман преноса права својине на путничком аутомобилу који на територији Републике Србије, почев од његове производње или последњег увоза, ниједном није био регистрован.....9

Порески третман стицања путничког аутомобила као добитка у игри на срећу 9

Када физичко лице које није обвезник ПДВ стекне путнички аутомобил као добитак у наградној игри, па тај путнички аутомобил прода обвезнику ПДВ који се бави прометом нових и половних путничких аутомобила, да ли се на тај промет путничког аутомобила обрачунава и плаћа ПДВ?.....9

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Да ли је обвезник ПДВ дужан да изврши исправку одбитка претходног пореза по основу улагања у сопствени објекат у случају када је законом утврђен јавни интерес за експропријацију непокретности и обвезнику ПДВ решењем надлежног органа извршена експропријација објекта у који је вршио улагања

последњих десет година (по основу којих је остварио право на одбитак претходног пореза) и истовремено са експропријацијом другим актом надлежног органа истом обвезнику ПДВ омогућено да без прекида настави коришћење предметног објекта за обављање своје делатности са правом на одбитак претходног пореза..... 17

2. Порески третман реализације уговора о комисиону код којег власник добара преноси добра комисионару, а комисионар их отпрема у иностранство примаоцу 21

3. Порески дужник за промет добара и услуга из области грађевинарства почев од 1.01.2021. године 25

4. Да ли може да се оствари право на рефундацију ПДВ за куповину првог стана по основу куповине монтажне куће намењене становању која се продаје без земљишта? 30

5. Порески третман пружања услуге организације обуке физичких лица – кандидата у случају када страном лице из Мађарске, које се бави довођењем у везу послодаваца из Немачке са физичким лицима – кандидатима за закључивање уговора о раду са тим послодавцима, оснује огранак у Републици Србији с циљем да тај огранак за потребе страног лица (свог оснивача) организује обуку физичких лица – кандидата 33

6. Да ли обвезник ПДВ има право на одбитак претходног пореза по основу набавке путничког аутомобила који користи искључиво за обављање делатности изнајмљивања у случају када делатност изнајмљивања аутомобила није регистрована као претежна делатност? 36

ПОРЕЗ НА ДОБИТ ПРАВНИХ ЛИЦА

1. Рачуноводствени и порески третман конверзије потраживања, односно обавезе у повећање основног капитала дужника у случају када су поверилац и дужник повезана лица 39
2. Порески третман одређеног прихода правног лица основаног као удружење 45
3. Коришћење права односно губитак права на пореско ослобођење из члана 50а Закона о порезу на добит правних лица 47
4. Да ли „вишак туђе робе (која се евидентира ванбилансно) треба да буде укључен као приход друштва“ и да се, као такав, опорезује у складу са Законом о порезу на добит правних лица? 50

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Порески третман прихода који физичко лице оствари по основу продаје удела у привредном друштву који (удео) у свом власништву има непрекидно најмање десет година 55
  2. Опорезивање добитака од игара на срећу – клађења 57
  3. Порески третман прихода који физичко лице оствари по основу продаје непокретности стечене наслеђем 59
  4. Исказивање података о порезу и доприносима које исплатилац прихода уноси у обрачун који издаје обвезнику по истеку календарске године 62
-

ДОПРИНОСИ ЗА ОБАВЕЗНО СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ

1. Плаћање доприноса за обавезно социјално осигурање по основу плате лектора српског језика на високошколској установи у иностранству 69

ЦАРИНЕ

1. Тумачење услова за примену режима слободне трговине из члана 10. Прилога 3 (Правила о пореклу) Споразума о слободној трговини између Републике Србије, са једне стране и Евроазијске економске уније и њених земаља чланица, са друге стране („Службени гласник РС – МУ“, бр. 3/20), који ће ступити на снагу у року од 60 дана од дана добијања последњег писаног обавештења о завршеној процедури ратификације од стране ЕАЕУ, њених држава чланица и Србије 73
  2. Попуњавање рубрика 2. и 8. ЈЦИ за стављање робе у слободан промет у складу са Правилником о облику, садржини, начину подношења и попуњавања декларација и других образаца у царинском поступку („Службени гласник РС“, бр. 42/19 ... 126/20) у случају када домаће лице купи робу у иностранству, а затим је, такође у иностранству, продаје другом домаћем лицу које, затим, ту робу ставља у слободан промет у Републици Србији, имајући при томе у виду важеће царинске прописе Републике Србије, као и одговарајућа тумачења Техничког комитета Светске царинске организације дата, пре свега, у саветодавном мишљењу 14.1 75
  3. Увоз и набавка PCR тестова за сопствене потребе 78
-

ИЗБЕГАВАЊЕ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА

1. Да ли постоји обавеза плаћања пореза по одбитку у Републици Србији по основу накнада од услуга пореског саветовања, маркетинга и обуке запослених исплаћених нерезидентном правном лицу из Републике Северне Македоније, као и обавеза подношења пореске пријаве? 81
2. Постојање сталне пословне јединице према закону који уређује опорезивање добити правних лица односно према споразуму о избегавању двоструког опорезивања са Уједињеним Краљевством Велике Британије и Северне Ирске 85

ФИСКАЛНЕ ПОГОДНОСТИ И ДИРЕКТНА ДАВАЊА ПРИВРЕДНИМ СУБЈЕКТИМА У ПРИВАТНОМ СЕКТОРУ

1. Коришћење директних давања привредних субјеката који су обухваћени Списком корисника јавних средстава 91

Ф И Н А Н С И Ј С К И С И С Т Е М

РАЧУНОВОДСТВО И РЕВИЗИЈА

1. а) Да ли уговор о ревизији обе уговорне стране могу да потпишу квалификованим електронским потписом тако да се на тај начин задовољи писани облик прописан Законом о ревизији као обавезна форма за уговор о ревизији?..... 93
-

б) Који законски услови треба да се испуне да би мало или средње правно лице које примењује по свом избору МСФИ, у складу са чланом 25. став 2. Закона о рачуноводству, прешло са МСФИ на МСФИ за МСП??.....93

ПОДСЕТНИК

Финансијски прописи донети у јануару 2021. године.....97

Ј А В Н И П Р И Х О Д И

ПОРЕЗИ

1. Порески третман преноса права својине на путничком аутомобилу који на територији Републике Србије, почев од његове производње или последњег увоза, ниједном није био регистрован

Порески третман стицања путничког аутомобила као добитка у игри на срећу

Када физичко лице које није обвезник ПДВ стекне путнички аутомобил као добитак у наградној игри, па тај путнички аутомобил прода обвезнику ПДВ који се бави прометом нових и половних путничких аутомобила, да ли се на тај промет путничког аутомобила обрачунава и плаћа ПДВ?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00016/2021-04 од 04.01.2021. год.)

1. Са аспектиа Закона о порезима на имовину

Према одредби члана 14. ст. 1. и 2. Закона о порезима на имовину („Службени гласник РС“, бр. 26/01, 45/02 – УС, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12 – УС, 47/13, 68/14 – др. закон, 95/18, 99/18 – УС, 86/19 и 144/20, у даљем тексту: ЗПИ), порез на наслеђе и поклон плаћа се на право својине и друга права на непокретности из члана 2. став 1. овог закона, које наследници наследе, односно поклонопримци приме на поклон. Порез на наслеђе и поклон плаћа се и на наслеђени, односно на поклон примљени:

- 1) готов новац;
- 2) штедни улог;

- 3) депозит у банци;
- 4) новчано потраживање;
- 4а) дигиталну имовину;
- 5) право интелектуалне својине;
- 6) право својине на употребљаваном моторном возилу, употребљаваном пловилу, односно употребљаваном ваздухоплову и другим покретним стварима.

Према члану 14. став 4. ЗПИ, поклоном, у смислу овог закона, не сматра се:

1) пренос без накнаде права на непокретностима и покретним стварима из ст. 1. до 3. овог члана на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са прописима којима се уређује порез на додату вредност, независно од постојања уговора о поклону;

2) приход физичког лица по основима који су изузети из дохотка за опорезивање односно који је предмет опорезивања порезом на доходак грађана, у складу са законом којим се уређује опорезивање дохотка грађана;

3) приход правног лица који се укључује у обрачун основице за опорезивање порезом на добит правних лица, у складу са законом којим се уређује опорезивање добити правних лица.

Од опорезивања по овом закону изузима се пренос добитка у игри на срећу са организатора игре на добитника (члан 14. став 5. ЗПИ).

Према одредби члана 14. став 6. тачка 2) ЗПИ, од опорезивања порезом на наслеђе и поклон изузима се наслеђе, односно поклон, и то мопеда, мотокултиватора, трактора, радних машина, возила која нису моторна, односно возила која се не сматрају употребљаваним у смислу овог закона.

Употребљавано моторно возило, у смислу овог закона, јесте моторно возило, које је на територији Републике Србије најмање једанпут, почев од његове производње или последњег увоза, било регистровано у складу са прописима (члан 14. став 8. тачка 1) ЗПИ).

Према одредби члана 23. став 1. тач. 1), 2), 4) и 5) ЗПИ, порез на пренос апсолутних права плаћа се код преноса уз накнаду:

- права својине на непокретности;
- права интелектуалне својине;
- права својине на употребљаваном моторном возилу – осим на мопеду, мотокултиватору, трактору и радној машини, права својине на употребљаваном пловилу, односно права својине на употребљаваном ваздухоплову са сопственим погоном – осим државног;
- права коришћења грађевинског земљишта.

Према томе, пренос без накнаде права својине на путничком аутомобилу који на територији Републике Србије, почев од његове производње или последњег увоза, ниједном није био регистрован, није предмет опорезивања порезом на поклон. Стога се за поклон тог возила не подноси пореска пријава и порез на поклон се не плаћа.

Стицање путничког аутомобила као добитка у игри на срећу није предмет опорезивања порезом на поклон, а ни порезом на пренос апсолутних права.

Пренос уз накнаду права својине на путничком аутомобилу (па и кад се врши по основу уговора о продаји) који на територији Републике Србије, почев од његове производње или последњег увоза, ниједном није био регистрован, није предмет опорезивања порезом на пренос апсолутних права. Стога се за тај пренос не подноси пореска пријава и порез на пренос апсолутних права се не плаћа.

2. Са аспектиа Закона о порезу на додату вредност

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18,

72/19 и 153/20, у даљем тексту: ЗПДВ) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. ЗПДВ, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Одредбама члана 36. Закона о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17 30/18 и 72/19, у даљем тексту: Закон), које су се примењивале закључно са 31.12.2020. године, прописано је следеће:

„Обвезници који се баве прометом половних добара, укључујући половна моторна возила, уметничких дела, колекционарских добара и антиквитета, утврђују основицу као разлику између продајне и набавне цене добра (у даљем тексту: опорезивање разлике), уз одбитак ПДВ који је садржан у тој разлици.

Основица из става 1. овог члана примењује се ако код набавке добара њихов испоручилац није дуговао ПДВ или је користио опорезивање разлике из става 1. овог члана.

У случајевима из члана 4. став 4. овог закона, као продајна цена за израчунавање разлике сматра се вредност из члана 18. овог закона.

Код промета добара из става 1. овог члана, обвезник не може исказивати ПДВ у рачунима или другим документима.

Обвезник нема право на одбитак претходног пореза за добра и услуге који су у непосредној вези са добрима из става 1. овог члана.

Половним добрима из става 1. овог члана не сматрају се секундарне сировине из члана 10. став 2. тачка 1) овог закона.

Ако би износ ПДВ обрачунат у складу са одредбама ст. 1–3. овог члана за промет добара чији је пренос права својине предмет опорезивања у складу са законом којим се уређују порези на имовину, био мањи од износа пореза који би за тај промет био обрачунат у складу са тим законом, на тај промет не плаћа се ПДВ.

Министар ближе уређује шта се сматра половним добрима, уметничким делом, колекционарским добром и антиквитетом из става 1. овог члана.“

Према одредби члана 1а Правилника о утврђивању добара која се сматрају половним добрима, уметничким делима, колекционарским добрима и антиквитетима („Службени гласник РС“, бр. 105/04 и 118/12), половним добрима, у смислу члана 1. овог правилника, сматрају се покретне коришћене ствари у стању у коме су набављене, или након поправке, а које су погодне за даљу употребу, осим уметничких дела, колекционарских добара и антиквитета.

Одредбама члана 36. ЗПДВ, које се примењују од 1.01.2021. године, прописано је следеће:

„Обвезник који се бави прометом половних добара, укључујући половна моторна возила, уметничких дела, колекционарских добара и антиквитета, може да утврди основицу као разлику између продајне и набавне цене добра (у даљем тексту: опорезивање разлике), уз одбитак ПДВ који је садржан у тој разлици.

Обвезником из става 1. овог члана сматра се обвезник који, у оквиру своје делатности и с циљем даље продаје, набавља у Републици или увози добра из става 1. овог члана.

Основица из става 1. овог члана примењује се ако код набавке добара њихов испоручилац није дуговао ПДВ или је користио опорезивање разлике из става 1. овог члана, као и у случају увоза добара на који је обрачунат и плаћен ПДВ.

У случајевима из члана 4. став 4. овог закона, као продајна цена за израчунавање разлике сматра се вредност из члана 18. ст. 1. и 3. овог закона.

Код промета добара из става 1. овог члана на који се примењује опорезивање разлике, обвезник не може исказивати ПДВ у рачунима или другим документима.

Обвезник нема право на одбитак претходног пореза за добра из става 1. овог члана која су увезена, као и за добра и услуге који су у непосредној вези са добрима из става 1. овог члана, код чијег промета примењује опорезивање разлике.

Половним добрима из става 1. овог члана не сматрају се секундарне сировине из члана 10. став 2. тачка 1) овог закона.

Обвезник из става 2. овог члана који врши промет добара из става 1. овог члана за који утврђује основицу у складу са чланом 17, односно чланом 18. ст. 1. и 3. овог закона и промет добара из става 1. овог члана за који примењује опорезивање разлике, дужан је да у својој евиденцији одвојено исказе податке о тим прометима.

Министар ближе уређује шта се сматра половним добрима, уметничким делом, колекционарским добром и антиквитетом из става 1. овог члана.“

Сагласно одредби члана 2. Правилника о утврђивању добара која се сматрају половним добрима, уметничким делима, колекционарским добрима и антиквитетима („Службени гласник РС“, бр. 159/20), половним добрима, у смислу члана 1. овог правилника, сматрају се покретне коришћене ствари у стању у коме су набављене, или након поправке, а које су погодне за даљу употребу, осим уметничких дела, колекционарских добара и антиквитета.

Одредбом члана 18. Закона о изменама и допунама Закона о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 153/20) прописано је да ако је за промет добара и услуга, који се врши од дана почетка примене овог закона, наплаћена, односно плаћена накнада или део накнаде пре дана почетка примене овог закона, на тај промет примењује се Закон о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07,

93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18 и 72/19).

У складу са наведеним, када физичко лице које није обвезник ПДВ стекне путнички аутомобил као добитак у наградној игри, па тај путнички аутомобил прода обвезнику ПДВ који се бави прометом нових и половних путничких аутомобила (у даљем тексту: обвезник ПДВ – продавац аутомобила), на тај промет путничког аутомобила ПДВ се не обрачунава и не плаћа у складу са ЗПДВ, независно од тога да ли је продаја путничког аутомобила извршена у 2020. или 2021. години и независно од тога да ли се путнички аутомобил на дан продаје обвезнику ПДВ – продавцу аутомобила сматра новим или половним путничким аутомобилом са аспекта ЗПДВ.

Међутим, када обвезник ПДВ – продавац аутомобила изврши даљу продају тог путничког аутомобила, порески третман у складу са ЗПДВ зависи од тога да ли обвезник ПДВ – продавац аутомобила продаје нов или полован путнички аутомобил са аспекта ЗПДВ.

Ако обвезник ПДВ – продавац аутомобила изврши промет новог путничког аутомобила, независно од времена извршења тог промета (закључно са 31.12.2020. године, односно од 1.01.2021. године), на тај промет ПДВ се обрачунава и плаћа у складу са ЗПДВ.

Ако обвезник ПДВ – продавац аутомобила изврши промет половног путничког аутомобила закључно са 31.12.2020. године, тада је дужан да примени посебан поступак опорезивања прописан одредбама члана 36. Закона (одредбе које су се примењивале закључно са 31.12.2020. године). Исти поступак опорезивања примењује се и у случају ако је наплаћен аванс закључно са 31.12.2020. године, а промет половног путничког аутомобила се врши од 1.01.2021. године.

Ако обвезник ПДВ – продавац аутомобила изврши промет половног путничког аутомобила од 1.01.2021. године (уз

претпоставку да за тај промет није наплаћен аванс закључно са 31.12.2020. године), тада може да примени посебан поступак опорезивања прописан одредбама члана 36. ЗПДВ (одредбе које се примењују од 1.01.2021. године). Међутим, ако се обвезник ПДВ – продавац аутомобила не определи за примену посебног поступка опорезивања, на предметни промет примењују се остале одредбе ЗПДВ, тј. општи поступак опорезивања (нпр. ако обвезник ПДВ – продавац аутомобила изврши промет путничког аутомобила привредном друштву са седиштем у Републици Србији, при чему се не врши отпремање путничког аутомобила у иностранство, дужан је да за тај промет обрачуна ПДВ и да обрачунати ПДВ плати у складу са ЗПДВ).

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Да ли је обвезник ПДВ дужан да изврши исправку одбитка претходног пореза по основу улагања у сопствени објекат у случају када је законом утврђен јавни интерес за експропријацију непокретности и обвезнику ПДВ решењем надлежног органа извршена експропријација објекта у који је вршио улагања последњих десет година (по основу којих је остварио право на одбитак претходног пореза) и истовремено са експропријацијом другим актом надлежног органа истом обвезнику ПДВ омогућено да без прекида настави коришћење предметног објекта за обављање своје делатности са правом на одбитак претходног пореза

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-36/2021-04 од 25.01.2021. год.)

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18, 72/19 и 153/20, у даљем тексту: Закон), обвезник који је остварио право на одбитак претходног пореза по основу набавке опреме и објеката за вршење делатности, као и улагања у сопствене или туђе објекте, осим улагања која се односе на редовно одржавање објеката (у даљем тексту: улагања у објекте), дужан је да изврши исправку одбитка претходног пореза ако престане да испуњава услове за остваривање овог права, и то у року краћем од пет година од момента прве употребе за опрему, десет година од момента прве употребе за објекте, односно десет година од момента завршетка улагања у објекте. Обвезник нема обавезу да изврши исправку одбитка претходног пореза у случају промета опреме и објеката за вршење

делатности са правом на одбитак претходног пореза, улагања у објекте за вршење делатности за која наплаћује накнаду и преноса имовине или дела имовине из члана 6. став 1. тачка 1) овог закона.

Према томе, обвезник ПДВ који изврши улагање у сопствени објекат, за које постоји обавеза исправке одбитка претходног пореза у складу са Законом, дужан је да изврши исправку одбитка претходног пореза ако изврши промет тог објекта који је ослобођен ПДВ без права на одбитак претходног пореза. Међутим, у случају када је законом утврђен јавни интерес за експропријацију непокретности и обвезнику ПДВ решењем надлежног органа извршена експропријација објекта у који је вршио улагања последњих десет година (по основу којих је остварио право на одбитак претходног пореза) и истовремено са експропријацијом другим актом надлежног органа истом обвезнику ПДВ омогућено да без прекида настави коришћење предметног објекта за обављање своје делатности са правом на одбитак претходног пореза, сматрамо да са аспекта Закона није дошло до престанка испуњености услова за остваривање права на одбитак претходног пореза по основу улагања у тај објекат, што значи да обвезник ПДВ није дужан да изврши исправку одбитка претходног пореза. Напомињемо, ако обвезник ПДВ престане да користи предметни објекат у року краћем од десет година од дана завршетка улагања у тај објекат, обвезник ПДВ дужан је да изврши исправку одбитка претходног пореза у складу са Законом.

***

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона о ПДВ, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Одредбом члана 4. став 3. тачка 1) Закона прописано је да се прометом добара, у смислу овог закона, сматра и пренос права располагања на добрима уз накнаду на основу прописа или другог акта државног органа, органа територијалне аутономије или локалне самоуправе.

Сагласно одредби члана 4. став 3. тачка 7) Закона о ПДВ, прометом добара, у смислу овог закона, сматра се и пренос права располагања на грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката.

Одредбом члана 25. став 2. тачка 3) Закона о ПДВ прописано је пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза за промет објеката, осим првог преноса права располагања на новоизграђеним грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката и првог преноса власничког удела на новоизграђеним грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката, као и промета објеката и економски дељивих целина у оквиру тих објеката, укључујући и власничке уделе на тим добрима, у случају када је уговором на основу којег се врши промет тих добара, закљученим између обвезника ПДВ, предвиђено да ће се на тај промет обрачунати ПДВ, под условом да стицалац обрачунати ПДВ може у потпуности одбити као претходни порез.

Одредбом члана 32. став 1. Закона прописано је да је обвезник који је остварио право на одбитак претходног пореза по основу набавке опреме и објеката за вршење делатности, као и улагања у сопствене или туђе објекте, осим улагања која се односе

на редовно одржавање објеката (у даљем тексту: улагања у објекте), дужан да изврши исправку одбитка претходног пореза ако престане да испуњава услове за остваривање овог права, и то у року краћем од пет година од момента прве употребе за опрему, десет година од момента прве употребе за објекте, односно десет година од момента завршетка улагања у објекте.

Исправка одбитка претходног пореза врши се за период који је једнак разлици између рокова из става 1. овог члана и периода у којем је обвезник испуњавао услове за остваривање права на одбитак претходног пореза (члан 32. став 2. Закона).

Сагласно одредбама члана 32. став 3. Закона, обвезник нема обавезу да изврши исправку одбитка претходног пореза у случају:

- 1) промета опреме и објеката за вршење делатности са правом на одбитак претходног пореза;
- 2) улагања у објекте за вршење делатности за која наплаћује накнаду;
- 3) преноса имовине или дела имовине из члана 6. став 1. тачка 1) овог закона.

Правилником о утврђивању опреме и објеката за вршење делатности и улагања у објекте, начину спровођења исправке одбитка претходног пореза и начину утврђивања дела претходног пореза за који накнадно може да се оствари право на одбитак, за опрему и објекте за вршење делатности и улагања у објекте („Службени гласник РС“, бр. 120/12) ближе се уређује шта се сматра опремом и објектима за вршење делатности и улагањима у објекте у смислу Закона, као и начин спровођења исправке одбитка претходног пореза.

Улагањем у објекте, у смислу Закона, сматрају се улагања у сопствене или туђе објекте који се користе за обављање делатности, а која подразумевају извођење, односно финансирање грађевинских, занатских и других радова у циљу побољшања услова коришћења објекта у току експлоатације (замена крова, увођење, односно

замена инсталација и др.), осим улагања која се односе на редовно одржавање објеката (члан 2. став 3. Правилника).

Према ставу 4. истог члана Правилника, улагањима која се односе на редовно одржавање објеката из става 3. овог члана сматрају се улагања која подразумевају извођење, односно финансирање радова који се предузимају ради спречавања оштећења која настају употребом објекта или ради отклањања тих оштећења, а састоје се од прегледа, поправки и предузимања превентивних и заштитних мера (поправка крова, кречење, фарбање, замена облога, замена санитариија, радијатора и сл.).

Одредбама чл. 1. и 2. Закона о експропријацији („Службени гласник РС“, бр. 53/95, „Службени лист СРЈ“, бр. 16/01 – одлука СУС и „Службени гласник РС“, бр. 20/09, 55/13 – одлука УС и 106/16 – аутентично тумачење) прописано је да се непокретности могу експроприсати или да се својина на њима може ограничити само у јавном интересу утврђеном на основу закона, уз накнаду која не може бити нижа од тржишне, при чему се јавни интерес за експропријацију непокретности утврђује законом или одлуком Владе у складу са овим законом.

2. Порески третман реализације уговора о комисиону код којег власник добара преноси добра комисионару, а комисионар их отпрема у иностранство примаоцу
(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-734/2020-04 од 15.01.2021. год.)

Предмет опорезивања ПДВ, у складу са Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18, 72/19 и 153/20, у даљем тексту: Закон),

је промет добара, односно услуга који се врши у Републици Србији, као и увоз добара у Републику Србију. Прометом добара, у складу са Законом, сматра се, пре свега, пренос права располагања на добрима лицу које тим добрима може располагати као власник. Међутим, прометом добара сматрају се и одређене радње усмерене ка добрима (наведене у Закону), које у моменту њиховог дешавања не доводе до преноса права располагања на тим добрима, већ ће до преноса овог права доћи у неком другом моменту, односно радње чији крајњи резултат не мора да буде пренос права располагања, али које се по својој суштини, сматрају прометом добара. У вези са наведеним, код уговора о комисиону, прометом добара сматра се пренос добара од стране власника комисионару и од стране комисионара примаоцу. Код реализације ових уговора фактички долази до два промета добара, и то до промета добара од стране власника комисионару и до промета добара од стране комисионара примаоцу, при чему се оба промета дешавају у истом моменту, тј. у моменту када је дошло до промета добара од стране комисионара примаоцу добара. Наиме, у моменту када је, у складу са Законом, дошло до промета добара од стране комисионара примаоцу добара, сматра се да је истовремено дошло и до момента промета добара од стране власника комисионару. Место промета добара, одређено у складу са Законом, за промет добара од стране комисионара примаоцу, сматра се и местом промета добара који је власник извршио комисионару. У складу са наведеним, у случају реализације уговора о комисиону, код којег власник добара преноси добра комисионару, а комисионар их отпрема у иностранство примаоцу, за промет добара која комисионар отпрема у иностранство примаоцу Законом је прописано пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза ако су испуњени сви услови прописани Правилником о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом на одбитак претходног пореза („Службени гласник РС“, бр.

120/12, 40/15, 82/15, 86/15, 11/16, 21/17, 44/18 – др. закон, 48/18, 62/18, 104/18, 16/19, 80/19 и 159/20, у даљем тексту: Правилник).

Пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза за отпремање добара у иностранство у складу са чланом 24. став 1. тачка 2) Закона, тј. за извоз добара може да оствари обвезник ПДВ, ако поседује доказ о извршеном извозу добара, тј. оригинал или оверену копију извозне декларације издате од стране надлежног царинског органа у складу са царинским прописима, која садржи потврду да су добра иступила са територије Републике Србије. Наиме, реч је о лицу које отпрема добара у иностранство. Код реализације уговора о комисиону отпремање добара у иностранство врши комисионар у своје име, а за рачун власника добара, уз напомену да се, у складу са Законом, испорука добара од стране власника добара комисионару и отпремање добара у иностранство од стране комисионара купцу дешавају истовремено. На промет добара који власник добара врши комисионару (који та добра отпрема у иностранство) не примењује се пореско ослобођење из члана 24. став 1. тачка 2) Закона.

Поред тога, с обзиром на то да се ваш захтев делом односи и на примену царинских прописа, обавештавамо вас да смо ваш захтев доставили Сектору за царински систем и политику који ће вам доставити одговор са аспекта примене тих прописа.

***

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним

стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Према одредби става 3. тачка 3) истог члана Закона, прометом добара, у смислу овог закона, сматра се и пренос добара од стране власника комисионару и од стране комисионара примаоцу.

Према одредби члана 8. став 7. Закона, обвезник је лице које врши испоруку добара, односно пружање услуга у своје име, а за рачун другог лица.

Одредбом члана 11. став 1. тачка 1) Закона прописано је да је место промета добара место у којем се добро налази у тренутку слања или превоза до примаоца или, по његовом налогу, до трећег лица, ако добро шаље или превози испоручилац, прималац или треће лице, по његовом налогу.

У случају промета добара у оквиру комисионих или консигнационих послова, место промета добара од стране комисионара или консигнатора одређује се, у складу са ставом 1. овог члана, и за испоруку комисионару или консигнатору (члан 11. став 2. Закона).

Промет добара, у складу са одредбом члана 14. став 1. тачка 1) Закона, настаје даном отпочињања слања или превоза добара примаоцу или трећем лицу, по његовом налогу, ако добра шаље или превози испоручилац, прималац или треће лице, по њиховом налогу.

У комисионим или консигнационим пословима, време испоруке добара од стране комисионара или консигнатора одређује се, у складу са ставом 1. овог члана, и за испоруку комисионару или консигнатору (члан 14. став 2. Закона).

Одредбом члана 24. став 1. тачка 2) Закона прописано је пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза за промет добара која обвезник или треће лице, по његовом налогу, шаље или отпрема у иностранство.

Пореско ослобођење из члана 24. став 1. тач. 2) и 3) Закона, у складу са одредбом члана 3. став 1. Правилника, за добра која се

шаљу или отпремају у иностранство (у даљем тексту: извоз добара), обвезник може да оствари ако поседује извозну декларацију која садржи потврду да су добра иступила са територије Републике Србије (у даљем тексту: извозна декларација), односно оверену копију извозне декларације, о извршеном извозу добара издату у складу са царинским прописима.

3. Порески дужник за промет добара и услуга из области грађевинарства почев од 1.01.2021. године

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-976/2020-04 од 12.01.2021. год.)

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18, 72/19 и 153/20, у даљем тексту: Закон), за промет добара и услуга из области грађевинарства који обвезник ПДВ изврши другом обвезнику ПДВ, односно лицу из члана 9. став 1. Закона, обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ има прималац добара и услуга као порески дужник из члана 10. став 2. тачка 3) Закона, ако је вредност тог промета већа од 500.000 динара, без ПДВ. Правилником о утврђивању добара и услуга из области грађевинарства за сврху одређивања пореског дужника за порез на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 86/15 и 159/20, у даљем тексту: Правилник) ближе се уређује шта се, у смислу члана 10. став 2. тачка 3) Закона, сматра добрима и услугама из области грађевинарства.

1. Критеријум из члана 10. став 2. тачка 3) Закона, који се односи на вредност промета већу од 500.000 динара, без ПДВ,

примењује се почев од 1.01.2021. године. С тим у вези, ако је вредност промета добара или услуга мања или једнака износу од 500.000 динара, без ПДВ, а тај промет се врши од 1.01.2021. године, порески дужник је обвезник ПДВ – испоручилац добара, односно пружалац услуга, Примера ради, ако укупна вредност уговореног посла износи 1.500.000 динара, при чему се тај посао реализује тако што се врше три делимичне испоруке добара за које се издају тзв. ситуације, свака у вредности од по 500.000 динара, за наведене промете (три делимичне испоруке добара) порески дужник је обвезник ПДВ који врши тај промет, независно од тога да ли промет врши другом обвезнику ПДВ, лицу из члана 9. став 1. Закона које није обвезник ПДВ, односно другом лицу које није обвезник ПДВ. Значи, вредност уговореног посла из области грађевинарства, који се реализује извршењем више делимичних промета добара, односно услуга, нема утицај на одређивање пореског дужника, с обзиром на то да се порески дужник одређује на основу вредности промета који се врши у оквиру реализације уговореног посла.

Изузетно, наведени критеријум не примењује се на промете који се врше од 1.01.2021. године ако је за те промете наплаћен, односно плаћен аванс закључно са 31.12.2020. године. На предметне промете примењују се правила прописана Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18 и 72/19).

2. У случају када обвезник ПДВ испоставља тзв. ситуације у оквиру реализације послова из области грађевинарства и у тим ситуацијама исказује податке о свим активностима и свим трошковима (издацима) до одређеног датума извођења радова, у смислу исказивања структуре накнаде за одређени промет, подаци о

вредностима појединачних активности и вредностима појединачних трошкова (нпр. трошак радне снаге, трошак грађевинског материјала и др.), као сегмената промета, не сматрају се подацима о износивама накнада за посебне промете.

***

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Прометом добара, у смислу овог закона, сматра се и испорука добара произведених или састављених по налогу наручиоца, од материјала испоручиоца, ако се не ради само о додацима или другим споредним материјалима (члан 4. став 3. тачка б) Закона).

Промет услуга, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 5. став 1. Закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Прометом услуга, у смислу овог закона, сматра се и предаја добара произведених или састављених по налогу наручиоца, од материјала наручиоца (члан 5. став 3. тачка 3) Закона).

Према одредби члана 10. став 1. тачка 1) Закона, порески дужник, у смислу овог закона, је обвезник који врши опорезиви промет добара и услуга, осим када обавезу плаћања ПДВ у складу са овим чланом има друго лице.

Одредбом члана 10. став 2. тачка 3) Закона прописано је да је, изузетно од става 1. тачка 1) овог члана, порески дужник прималац добара и услуга из области грађевинарства, обвезник ПДВ, односно лице из члана 9. став 1. овог закона, за промет извршен од стране обвезника ПДВ, ако је вредност тог промета већа од 500.000 динара, без ПДВ.

Сагласно одредбама члана 2. став 1. Правилника, добрима и услугама из области грађевинарства, у смислу члана 10. став 2. тачка 3) Закона, сматрају се добра и услуге чији се промет врши у складу са чланом 4. став 1. и став 3. тачка 6) и чланом 5. став 1. и став 3. тачка 3) Закона, у оквиру обављања делатности из следећих група Класификације делатности које су прописане Уредбом о класификацији делатности („Службени гласник РС“, бр. 54/10), у вредности већој од 500.000 динара, без ПДВ, и то:

- 1) 41.20 Изградња стамбених и нестамбених зграда;
- 2) 42.11 Изградња путева и аутопутева;
- 3) 42.12 Изградња железничких пруга и подземних железница;
- 4) 42.13 Изградња мостова и тунела;
- 5) 42.21 Изградња цевовода;
- 6) 42.22 Изградња електричних и телекомуникационих водова;
- 7) 42.91 Изградња хидротехничких објеката;
- 8) 42.99 Изградња осталих непоменутих грађевина;
- 9) 43.11 Рушење објеката;
- 10) 43.12 Припрема градилишта;
- 11) 43.21 Постављање електричних инсталација;
- 12) 43.22 Постављање водоводних, канализационих, грејних и климатизационих система;
- 13) 43.29 Остали инсталациони радови у грађевинарству;

- 14) 43.31 Малтерисање;
- 15) 43.32 Уградња столарије;
- 16) 43.33 Постављање подних и зидних облога;
- 17) 43.34 Бојење и застакљивање;
- 18) 43.91 Кровни радови;
- 19) 43.99 Остали непоменути специфични грађевински радови.

Када обвезник пореза на додату вредност (у даљем тексту: ПДВ) обавља активности из става 1. овог члана, независно од тога да ли је регистрован за обављање тих активности у складу са законом, по налогу наручиоца, од сопственог материјала, под условом да се не ради само о додацима или другим споредним материјалима, сматра се да обвезник ПДВ, у складу са чланом 4. ст. 1. и 3. тачка б) Закона, врши промет добара из области грађевинарства из члана 10. став 2. тачка 3) Закона (став 2. истог члана Правилника).

Одредбом става 3. истог члана Правилника прописано је да, када обвезник ПДВ обавља активности из става 1. овог члана, независно од тога да ли је регистрован за обављање тих активности у складу са законом, по налогу наручиоца, од материјала наручиоца, сматра се да обвезник ПДВ, у складу са чланом 5. ст. 1. и 3. тачка 3) Закона, врши промет услуга из области грађевинарства из члана 10. став 2. тачка 3) Закона. Вредност промета из става 1. овог члана одређује се на дан тог промета (члан 2. став 4. Правилника).

Одредбом става 5. истог члана Правилника прописано је да повећање, односно смањење вредности промета добара и услуга из става 1. овог члана нема утицај на одређивање да ли се тај промет сматра прометом добара и услуга из области грађевинарства из члана 10. став 2. тачка 3) Закона.

Вредност промета из става 1. овог члана односи се и на делимичну испоруку добара, односно пружање услуга (члан 2. став 6. Правилника).

4. Да ли може да се оствари право на рефундацију ПДВ за куповину првог стана по основу куповине монтажне куће намењене становању која се продаје без земљишта?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-832/2020-04 од 12.01.2021. год.)

Рефундација ПДВ купцу првог стана врши се у складу са одредбама члана 56а Закона о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18, 72/19 и 153/20, у даљем тексту: Закон) и члана 10а Правилника о поступку остваривања права на повраћај ПДВ и о начину и поступку рефакције и рефундације ПДВ („Службени гласник РС“, бр. 107/04, 65/05, 63/07, 107/12, 120/12 74/13, 66/14, 44/18 – др. закон, 104/18 и 87/20). Наиме, физичко лице – пунолетни држављанин Републике, са пребивалиштем на територији Републике, који купује први стан, има право на рефундацију ПДВ за куповину првог стана, на основу поднетог захтева, под условом да од 1. јула 2006. године до дана овере уговора о купопродаји на основу којег стиче први стан није имао у својини, односно сусвојини стан на територији Републике и да је уговорена цена стана са ПДВ у потпуности исплаћена продавцу уплатом на текући рачун продавца, односно на одговарајуће рачуне у складу са законом у случају продаје стана као хипотековане непокретности, односно у извршном поступку када се уплата цене стана са ПДВ врши уплатом на одговарајуће рачуне у складу са законом. Међутим, уколико неки од прописаних услова није испуњен, физичко лице које купује стан нема право на рефундацију ПДВ по том основу.

Промет монтажне куће намењене становању, која се продаје без земљишта, опорезује се по општој стопи ПДВ од 20%, с обзиром да се промет овог добра не сматра првим преносом права располагања на новоизграђеном стану за чији је промет прописано опорезивање по посебној пореској стопи од 10%.

Према томе, право на рефундацију ПДВ за куповину првог стана из члана 5ба Закона не може се остварити по основу куповине монтажне куће без земљишта, с обзиром да се ово добро не сматра станом у смислу наведене одредбе Закона.

Међутим, ако купац првог стана купује стамбени објекат – кућу, укључујући и монтажну кућу, са припадајућим земљиштем, што значи да купује непокретност, у том случају има право на рефундацију ПДВ у складу са Законом.

***

Одредбама члана 3. Закона прописано је су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Одредбом става 3. тачка 7) истог члана Закона прописано је да се прометом добара, у смислу овог закона, сматра и пренос права располагања на грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката.

Према одредби члана 23. став 1. Закона, општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 20%.

У складу са одредбом члана 23. став 2. тачка 14) Закона, по посебној стопи ПДВ од 10% опорезује се пренос права располагања на стамбеним објектима, економски дељивим целинама у оквиру тих објеката, као и власничким уделима на тим добрима.

Одредбом члана 25. став 2. тачка 3) Закона прописано је пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза, тј. да се ПДВ не плаћа на промет објеката, осим првог преноса права располагања на новоизграђеним грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката и првог преноса власничког удела на новоизграђеним грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката, као и промета објеката и економски дељивих целина у оквиру тих објеката, укључујући и власничке уделе на тим добрима, у случају када је уговором на основу којег се врши промет тих добара, закљученим између обвезника ПДВ, предвиђено да ће се на тај промет обрачунати ПДВ, под условом да стицалац обрачунати ПДВ може у потпуности одбити као претходни порез.

У складу са одредбама члана 2. став 1. Правилника о утврђивању појединих добара и услуга из члана 25. Закона о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 120/12 и 86/15, у даљем тексту: Правилник), објектима, у смислу члана 25. став 2. тачка 3) Закона, сматрају се грађевине спојене са тлом, које представљају физичку, функционалну, техникотехнолошку или биотехничку целину, у свим степенима изграђености, које као такве могу бити предмет преноса права располагања, и то:

1) стамбени објекти (зграде које су у потпуности намењене становању, као и зграде које су делом намењене становању, а делом у друге сврхе, у делу који је намењен становању);

2) друге врсте објеката (пословне зграде, саобраћајни, водопривредни и енергетски објекти, објекти инфраструктуре електронских комуникација – кабловска канализација, објекти комуналне инфраструктуре, индустријски, пољопривредни и други привредни објекти, објекти спорта и рекреације, гробља, склоништа и др.).

Одредбом члана 3. став 1. Правилника прописано је да се новоизграђеним грађевинским објектима, у смислу члана 25. став 2. тачка 3) Закона, сматрају објекти из члана 2. став 1. овог правилника чија је изградња, односно доградња започета:

1) до 31. децембра 2004. године, а настављена од 1. јануара 2005. године, у делу који је изграђен, односно дограђен од 1. јануара 2005. године.

2) од 1. јануара 2005. године.

Одредбом члана 56а став 1. Закона прописано је да право на рефундацију ПДВ за куповину првог стана, на основу поднетог захтева, има физичко лице – пунолетни држављанин Републике, са пребивалиштем на територији Републике, који купује први стан.

Становима, у складу са чланом 10а став 2. Правилника о поступку остваривања права на повраћај ПДВ и о начину и поступку рефакције и рефундације ПДВ, у смислу тог правилника, сматрају се стамбени објекти, економски дељиве целине у оквиру тих објеката, као и власнички удели на тим добрима.

5. Порески третман пружања услуге организације обуке физичких лица – кандидата у случају када страном лице из Мађарске, које се бави довођењем у везу послодаваца из Немачке са физичким лицима – кандидатима за закључивање уговора о раду са тим послодавцима, оснује огранак у Републици Србији с циљем да тај огранак за потребе страног

лица (свог оснивача) организује обуку физичких лица – кандидата

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-338/2020-04 од 12.01.2021. год.)

I

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18, 72/19 и 153/20, у даљем тексту: Закон), када страном лице из Мађарске, које се бави довођењем у везу послодаваца из Немачке са физичким лицима – кандидатима за закључивање уговора о раду са тим послодавцима, оснује огранак у Републици Србији с циљем да тај огранак за потребе страног лица (свог оснивача) организује обуку физичких лица – кандидата, са аспекта Закона сматра се да обвезник ПДВ – огранак пружа услугу организације обуке физичких лица – кандидата страном лицу из Мађарске. За промет наведене услуге, за коју обвезник ПДВ – огранак наплаћује накнаду од страног лица (свог оснивача), ПДВ се не обрачунава и не плаћа, с обзиром на то да је место њеног промета, у складу са чланом 12. став 4. Закона, место у Мађарској у којем страном лице има седиште.

***

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Одредбом члана 12. став 1. Закона прописано је да се овим чланом одређује порески обвезник искључиво за сврху примене правила која се односе на одређивање места промета услуга.

Сагласно одредби става 2. истог члана Закона, када услугу пружа лице које је обвезник ПДВ у складу са овим законом, пореским обвезником којем се пружа услуга сматра се:

1) свако лице које обавља делатност као трајну активност без обзира на циљ обављања те делатности;

2) правна лица, државни органи, органи територијалне аутономије и локалне самоуправе са седиштем у Републици;

3) страна правна лица, државни органи, органи територијалне аутономије и локалне самоуправе, регистровани за плаћање пореза на потрошњу у држави у којој имају седиште.

Ако се промет услуга врши пореском обвезнику, местом промета услуга сматра се место у којем прималац услуга има седиште или сталну пословну јединицу ако се промет услуга врши сталној пословној јединици која се не налази у месту у којем прималац услуга има седиште, односно место у којем прималац услуга има пребивалиште или боравиште (став 4. члана 12. Закона).

II

Услуге обуке физичких лица – кандидата, које обвезник ПДВ – огранак пружа без накнаде тим физичким лицима у оквиру реализације својих активности у Републици Србији за потребе страног лица из Мађарске (свог оснивача), сматрају се услугама пруженим у пословне сврхе у складу са Законом. По основу наведених услуга обвезник ПДВ – огранак нема обавезу обрачунавања ПДВ у складу са Законом.

***

Одредбом члана 5. став 4. тачка 2) Закона прописано је да се са прометом услуга уз накнаду изједначава пружање услуга које

порески обвезник изврши без накнаде за личне потребе оснивача, власника, запослених или других лица, односно друго пружање услуга без накнаде у непословне сврхе пореског обвезника (члан 5. став 4. тачка 2) Закона).

Одредбом члана 5. став 1. Правилника о утврђивању шта се сматра узимањем и употребом добара, другим прометом добара и пружањем услуга, без накнаде, о утврђивању уобичајених количина пословних узорака, рекламним материјалом и другим поклонима мање вредности („Службени гласник РС“, бр. 118/12, у даљем тексту: Правилник) прописано је да се пружањем услуга, у смислу члана 5. став 4. тачка 2) Закона, сматра пружање услуга без накнаде које порески обвезник изврши:

1) за личне потребе оснивача, власника, запослених или других лица;

2) у непословне сврхе пореског обвезника.

Пружањем услуга из става 1. тачка 2) овог члана сматра се пружање услуга које се не врши у циљу повећања прихода, односно смањења расхода пореског обвезника (став 2. истог члана Правилника).

6. Да ли обвезник ПДВ има право на одбитак претходног пореза по основу набавке путничког аутомобила који користи искључиво за обављање делатности изнајмљивања у случају када делатност изнајмљивања аутомобила није регистрована као претежна делатност?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-3/2021-04 од 11.01.2021. год.)

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 – исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13,

68/14 – др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18, 72/19 и 153/20, у даљем тексту: Закон), обвезник ПДВ има право на одбитак претходног пореза по основу набавке путничког аутомобила који користи искључиво за обављање делатности изнајмљивања, уз испуњење Законом прописаних услова, независно од тога што делатност изнајмљивања аутомобила није регистрована као претежна делатност.

***

Према одредби члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката (у даљем тексту: објекти за вршење делатности), односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који у складу са чланом 24. овог закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

У складу са одредбама става 2. истог члана Закона, право на одбитак претходног пореза, обвезник може да оствари ако поседује:

- 1) рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза у складу са овим законом;
- 2) документ о извршеном увозу добара у којем је исказан ПДВ и документ којим се потврђује да је исказани ПДВ плаћен приликом увоза.

Одредбама става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог

члана обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга, који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;

2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1–3. овог члана (члан 28. став 4. Закона).

Обвезник може да оствари право на одбитак претходног пореза у року од пет година од истека године у којој је стекао ово право (став 6. истог члана Закона).

Према одредби члана 29. став 1. тачка 1) Закона, обвезник нема право на одбитак претходног пореза по основу набавке, производње и увоза путничких аутомобила, мотоцикала, мотоцикала са бочним седиштем, трицикала, четвороцикала, јахти, чамаца и ваздухоплова, објеката за смештај тих добара, резервних делова, горива и потрошног материјала за њихове потребе, изнајмљивања, одржавања, поправки и других услуга које су повезане са коришћењем ових превозних средстава, као и добара и услуга који су повезани са коришћењем објеката за смештај тих добара.

Одредбама става 2. истог члана Закона прописано је да, изузетно од става 1. тачка 1) овог члана, обвезник има право на одбитак претходног пореза ако превозна средства и друга добра користи искључиво за обављање делатности:

1) промета и изнајмљивања наведених превозних средстава и других добара;

2) превоза лица и добара или обуку возача за управљање наведеним превозним средствима.

ПОРЕЗ НА ДОБИТ ПРАВНИХ ЛИЦА

1. Рачуноводствени и порески третман конверзије потраживања, односно обавезе у повећање основног капитала дужника у случају када су поверилац и дужник повезана лица (Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-984/2020-04 од 19.01.2021. год.)

Одредбом члана 6. ст. 1. и 2. Закона о порезу на добит правних лица („Службени гласник РС“, бр. 25/01 ... 153/20, у даљем тексту: Закон) прописано је да је основица пореза на добит правних лица опорезива добит, која се утврђује у пореском билансу усклађивањем добити обвезника исказане у билансу успеха, који је сачињен у складу са међународним рачуноводственим стандардима (у даљем тексту: МРС), односно међународним стандардима финансијског извештавања (у даљем тексту: МСФИ), односно међународним стандардом финансијског извештавања за мала и средња правна лица (у даљем тексту: МСФИ за МСП) и прописима којима се уређује рачуноводство, на начин утврђен овим законом.

За утврђивање опорезиве добити признају се расходи у износима утврђеним билансом успеха, у складу са МРС, односно МСФИ и МСФИ за МСП, као и прописима којима се уређује рачуноводство, осим расхода за које је овим законом прописан други начин утврђивања (члан 7. став 1. Закона).

У смислу одредбе члана 23. став 1. Закона, за утврђивање опорезиве добити признају се приходи у износима утврђеним у билансу успеха који је сачињен у складу са МРС, односно МСФИ, односно МСФИ за МСП и прописима којима се уређује рачуноводство, осим прихода за које је овим законом прописан други начин утврђивања.

У конкретном случају, а како наводите у поднетом захтеву, поверилац је већински власник обвезника (дужника), при чему

је већинско власништво поверилац стекао откупом акција од претходног акционара обвезника. Потраживања према обвезнику (дужнику) поверилац стекао је откупом од претходних поверилаца – банака, а пре стицања власништва над обвезником. С обзиром да не постоји могућност наплате потраживања, поверилац, као већински власник обвезника (дужника), одлучује да конвертује потраживања које има према обвезнику у повећање основног капитала обвезника.

Имајући у виду наведено, поставља се питање рачуноводственог евидентирање описане трансакције у пословним књигама обвезника (дужника), као и њен порескоправни третман сагласно закону који уређује опорезивање добити правних лица. С тим у вези, Сектор за финансијски систем, као надлежан за давање одговора на питање начина евидентирања (у пословним књигама обвезника – дужника) конверзије дуга у повећање основног капитала, изјаснио се на следећи начин:

„Законом о рачуноводству („Службени гласник РС”, бр. 73/19, у даљем тексту: Закон) уређују се обвезници примене овог закона, разврставање правних лица и предузетника, организација рачуноводства, рачуноводствене исправе и врсте пословних књига, услови и начин вођења пословних књига, Регистар пружалаца рачуноводствених услуга, признавање и вредновање позиција у финансијским извештајима, састављање, достављање и јавно објављивање финансијских извештаја, годишњег извештаја о пословању, извештаја о корпоративном управљању, извештаји о плаћањима ауторитетима власти и нефинансијско извештавање, Регистар финансијских извештаја, Национална комисија за рачуноводство и надзор над спровођењем одредби овог закона.

У предметном захтеву који нам је достављен, између осталог, наведено је следеће:

- ПОВЕРИЛАЦ је већински власник ДУЖНИКА. Већинско власништво ПОВЕРИЛАЦ је стекао откупом акција од претходног

акционара ДУЖНИКА, након чега су ПОВЕРИЛАЦ и ДУЖНИК постали повезана лица (успостављен је однос: матично – зависно правно лице).

- Матично правно лице (ПОВЕРИЛАЦ) стекло је потраживања од ДУЖНИКА (зависног лица) откупом од претходних поверилаца – банака, а пре стицања власништва у ДУЖНИКУ.

- Финансијско стање ДУЖНИКА је такво да не може да измири своју обавезу према ПОВЕРИОЦУ, што је и потврђено кроз процену од стране независног судског вештака. Имајући у виду немогућност наплате потраживања, ПОВЕРИЛАЦ, као већински власник дужника, одлучује да конвертује потраживања од ДУЖНИКА у капитал ДУЖНИКА. Вредност потраживања која се конвертује знатно је већа од вредности ДУЖНИКОВОГ капитала (постоји процена вредности капитала). Како је процењена вредност потраживања значајно нижа од номиналне вредности, расподела удела по основу ове конверзије се врши према процењеној вредности потраживања у односу на процењену вредност капитала.

- Оба правна лица (ПОВЕРИЛАЦ И ДУЖНИК) примењују комплетне Међународне стандарде финансијског извештавања (МСФИ).

- Предмет поднетог захтева јесте рачуноводствено евидентирање описне трансакције у пословним књигама ДУЖНИКА, уз осврт на пореске импликације – ако постоје.

У складу са наведеним, указујемо на следеће:

Сагласно одредбама члана 2. тачка 4) Закона, Међународни стандарди финансијског извештавања (у даљем тексту: МСФИ), у смислу овог закона, су: Концептуални оквир за финансијско извештавање (Conceptual Framework for Financial Reporting), Међународни рачуноводствени стандарди – МРС (International Accounting Standards – IAS), Међународни стандарди финансијског извештавања – МСФИ (International Financial Reporting Standards

– IFRS), тумачења издата од стране Комитета за тумачење рачуноводствених стандарда (International Financial Reporting Interpretations Committee – IFRIC), чији је превод утврдило и објавило министарство надлежно за послове финансија (у даљем тексту: Министарство). Превод МСФИ који утврђује и објављује Министарство чине Концептуални оквир за финансијско извештавање, основни текстови МРС и МСФИ издати од стране Одбора за међународне рачуноводствене стандарде, као и тумачења издата од Комитета за тумачење рачуноводствених стандарда, у облику у којем су издати, и који не укључују основе за закључивање, илуструјуће примере, смернице, коментаре, супротна мишљења, разрађене примере и други допунски објашњавајући материјал који може да се усвоји у вези са стандардима, односно тумачењима, осим ако се изричито не наводи да је он саставни део стандарда односно тумачења.

Одредбама члана 3. Закона прописано је да Министарство решењем утврђује преводе МСФИ, односно МСФИ за МСП, којим се одређује и датум почетка примене МСФИ, односно МСФИ за МСП, а које се заједно са текстом превода МСФИ, односно МСФИ за МСП, објављује у „Службеном гласнику Републике Србије“ и на интернет страници Министарства.

У складу са одредбом члана 24. Закона, за признавање, вредновање, презентацију и обелодањивање позиција у финансијским извештајима велика правна лица, правна лица која имају обавезу састављања консолидованих финансијских извештаја (матична правна лица), јавна друштва, односно друштва која се припремају да постану јавна, у складу са законом којим се уређује тржиште капитала, независно од величине, примењују МСФИ.

Што се тиче питања рачуноводственог евидентирања конверзије у капитал код правних лица која су под заједничком контролом (повезана правна лица – матично и зависно), мишљења смо да то питање постојећи МСФИ не уређују директно. Међутим,

МСФИ уређује предметно питање у ситуацији када правна лица нису међусобно повезана.

Наиме, код неповезаних правних лица (што није конкретан случај код подносиоца захтева), конверзија обавеза инструментима капитала се евидентира сходно релевантним одредбама IFRIC Тумачење 19 – Поништавање финансијских обавеза са инструментима капитала. Суштина захтева IFRIC 19 је да се, у случају када се трансакција реализује између неповезаних лица, основни капитал дужника повећава за фер вредност, док се разлика између књиговодствене вредности поништене финансијске обавезе и плаћене надокнаде (у виду емитованог капитала) признаје у Билансу успеха, у складу са МСФИ 9, параграф 3.3.3.

Сходно IFRIC Тумачењу 19 параграф 5 (који се не примењује када је у питању однос матично – зависно правно лице), емитовање инструмената капитала ентитета повериоцу ради поништавања финансијске обавезе у целости или делимично представља плаћање надокнаде у складу са параграфом 3.3.3 у IFRS 9. Ентитет треба да уклони финансијску обавезу (или део финансијске обавезе) из свог извештаја о финансијској позицији када, и само када је она поништена у складу са параграфом 3.3.1 у IFRS 9.

Овакав став директно произилази из одредбе тачке 4.25 Концептуалног оквира за финансијско извештавање, којом су дефинишу елементи прихода и расхода. Приходи су повећања економских користи током обрачунског периода у облику прилива или повећања имовине или смањења обавеза, која имају за резултат пораст капитала који не представља пораст по основу доприноса власника капитала, док су расходи смањења економских користи током обрачунског периода у облику одлива или смањења имовине или настанка обавеза, која имају за резултат смањење капитала који не представља смањење по основу расподеле власницима капитала.

Одредбом MPC 1 – Презентација финансијских извештаја, параграф 109, прописано је да Промене на капиталу ентитета, између почетка и краја извештајног периода, одражавају повећање

или умањење нето средстава у току периода. Осим промена које проистичу из трансакција са власницима капитала који делују у својству власника капитала (као што су улагања у капитал и поновно стицање инструмената сопственог капитала ентитета и дивиденди) и трошкова трансакција који су директно повезани са тим трансакцијама, укупна промена капитала током периода представља укупан износ прихода и расхода, укључујући добитке и губитке, насталих активношћу ентитета током тог периода.

Сагласно IFRIC Тумачења 19, параграф 3, ентитет не примењује IFRIC 19 на трансакције у ситуацијама где:

(а) је поверилац уједно и директан или индиректан акционар и где наступа у својству директног или индиректног постојећег акционара;

(б) су поверилац и ентитет под контролом исте стране или страна пре и после трансакције и где суштина трансакције укључује расподелу или унос капитала од стране ентитета;

(ц) је поништавање финансијске обавезе путем емитовања акција у складу са првобитним условима уговора о финансијској обавези.

Имајући у виду све претходно наведено, а на основу информација изнетих у захтеву, у конкретном случају мишљења смо да се IFRIC 19 не примењује у случају трансакција између повезаних лица, па би, сходно томе, ДУЖНИК у својим пословним књигама трансакцију конверзије обавезе у капитал која се реализује између матичног и повезаног правног лица требало да спроведе тако што ће умањити, односно искњижити обавезу која се конвертује (у износу књиговодствене вредности), а увећати основни капитал за износ умањене, односно искњижене обавезе. Додатно напомињемо да наведена трансакција, односно евидентирање исте, нема ефеката на Биланс успеха дужника.“

Имајући у виду наведени одговор, према ком се, сагласно прописима о рачуноводству, односно релевантним МСФИ,

конверзија обавезе дужника у повећање његовог основног капитала (с обзиром да су поверилац и дужник повезана правна лица) не евидентира у Билансу успеха, сматрамо да тако извршена конверзија нема утицај на опорезивање порезом на добит правних лица обвезника (дужника), у складу са Законом.

2. Порески третман одређеног прихода правног лица основаног као удружење

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-618/2020-04 од 18.01.2021. год.)

Сагласно члану 1. став 1. Закона о порезу на добит правних лица („Службени гласник РС“, бр. 25/01 ... 153/20, у даљем тексту: Закон), порески обвезник пореза на добит правних лица (у даљем тексту: порески обвезник) је привредно друштво, односно предузеће, односно друго правно лице које је основано ради обављања делатности у циљу стицања добити.

Одредбом члана 1. став 3. Закона прописано је да је порески обвезник, у складу са овим законом, и друго правно лице које није основано ради остваривања добити, већ је у складу са законом основано ради постизања других циљева утврђених у његовим општим актима, ако остварује приходе продајом производа на тржишту или вршењем услуга уз накнаду (у даљем тексту: недобитна организација).

Недобитном организацијом из става 3. овог члана нарочито се сматрају: установа чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе; политичка организација; синдикална организација; комора; црква и верска заједница; удружење; фондација и задужбина (члан 1. став 4. Закона).

У смислу Закона о удружењима („Службени гласник РС“, бр. 51/09 ... 44/18 – др. закон), удружење јесте добровољна и невладина недобитна организација заснована на слободи удруживања

више физичких или правних лица, основана ради остваривања и унапређења одређеног заједничког или општег циља и интереса, који нису забрањени Уставом или законом.

На политичке странке, синдикате, удружења организована ради обављања одређених делатности у циљу стицања добити, спортске организације и удружења, цркве и верске заједнице, спонтана привремена повезивања више лица и друга удружења чији је рад уређен посебним законом, одредбе овог закона сходно се примењују у питањима која нису уређена тим посебним законом (члан 2. став 2. Закона о удружењима).

Законом о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, бр. 40/15, у даљем тексту: Закон о заштити права), у члану 3. став 1. тачка 1) прописано је да правно средство којим се штити право на суђење у разумном року јесте захтев за правично задовољење.

Чланом 23. став 1. тачка 1) Закона о заштити права, врста правичног задовољења јесте право на исплату новчаног обештећења за неимовинску штету која је странци изазвана повредом права на суђење у разумном року (у даљем тексту: новчано обештећење). Истим законом прописано је да странка може да поднесе тужбу против Републике Србије за новчано обештећење у року од једне године од дана када је стекла право на правично задовољење.

Имајући у виду наведено, поставља се питање да ли је приход који удружење (као правно лице) оствари од Републике Србије по основу утврђеног права на исплату новчаног обештећења за неимовинску штету која је странци изазвана повредом права на суђење у разумном року (у складу са Законом о заштити права), опорезив порезом на добит правних лица.

Сагласно наведеним одредбама Закона, удружење (правно лице) које није основано ради стицања добити, постаје обвезник пореза на добит правних лица уколико у пореском периоду оствари приходе продајом производа на тржишту или вршењем услуга уз накнаду (приходи са тржишта). Према томе, приход који удружење

(које није основано ради стицања добити) оствари у пореском периоду по основу новчаног обештећења за неимовинску штету која је изазвана повредом права на суђење у разумном року (у складу са Законом о заштити права), не сматра се приходом са тржишта па, с тим у вези, удружење по основу тако оствареног прихода није обвезник пореза на добит правних лица.

Међутим, уколико се ради о удружењу које је организовано ради обављања одређених делатности у циљу стицања добити, у том случају приход који то удружење оствари по напред наведеном основу представља опорезив приход који улази у основицу за опорезивање порезом на добит правних лица.

3. Коришћење права односно губитак права на пореско ослобођење из члана 50а Закона о порезу на добит правних лица

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-370/2020-04 од 18.01.2021. год.)

1) У вези питања да ли је могуће кумулативно коришћење пореског подстицаја из члана 50а Закона на уговорној основи, а на основу споразума између Министарства финансија и два обвезника (повезана у смислу члана 59. Закона) која користе овај подстицај, обавештавамо вас следеће:

У складу са одредбом члана 50а став 1. Закона о порезу на добит правних лица („Службени гласник РС“, бр. 25/01 ... 153/20, у даљем тексту: Закон), порески обвезник који уложи у своја основна средства, односно у чија основна средства друго лице уложи више од једне милијарде динара, који та средства користи за обављање претежне делатности и делатности уписаних у оснивачком акту обвезника, односно наведених у другом акту обвезника, којим се одређују делатности које обвезник обавља и у периоду улагања

додатно запосли на неодређено време најмање 100 лица, ослобађа се плаћања пореза на добит правних лица у периоду од десет година сразмерно том улагању.

Право на пореско ослобођење из члана 50а Закона, како је наведено у предметном мишљењу овог министарства, припада сваком (појединачном) обвезнику који испуни услове прописане одредбама тог члана Закона, што значи да Законом није прописана могућност „кумулативног коришћења пореске погодности од стране два повезана правна лица“. Према томе, сагласно одредбама Закона, не постоји могућност кумулативног коришћења ове пореске погодности, ни на уговорној основи (на начин како сте навели у допуни захтева).

2) У вези питања (које постављате у допуни захтева) да ли обвезник има право на наставак коришћења пореског подстицаја из члана 50а Закона, уколико је за време трајања десетогодишњег пореског ослобођења учествовао, као друштво преносилац, у статусној промени издвајање уз оснивање, односно издвајању уз припајање, обавештавамо вас следеће:

Сагласно члану 50г Закона, ако пре истека периода пореског ослобођења обвезник из члана 50а овог закона прекине са пословањем, престане да користи или отуђи средства из члана 50а став 1. овог закона, а у нова основна средства не уложи у истом пореском периоду износ једнак тржишној цени отуђених средстава, а најмање у вредности која обезбеђује да укупан износ улагања не падне испод износа утврђених у члану 50а овог закона, губи право на пореско ослобођење и дужан је да у пореској пријави за порески период у којем је отуђио основна средства обрачуна, као и да плати порез који би платио да није користио овај подстицај, валоризован од дана подношења пореске пријаве за порески период у коме је остварио право на пореско ослобођење, до дана подношења пореске пријаве за порески период у којем је отуђио основна средства, индексом потрошачких цена према подацима републичког органа надлежног за послове статистике.

Сходно члану 50и став 2. Закона, порески подстицај из члана 50а Закона не може се пренети на друго правно лице, које није стекло право на коришћење тог подстицаја у смислу овог закона, ни у случају када друго правно лице учествује у статусној промени са обвезником који користи наведени порески подстицај.

Сразмерни износ улагања у основна средства из члана 50а став 1. Закона обвезник исказује у Обрасцу СУ, чија садржина је прописана Правилником о садржају пореског биланса и другим питањима од значаја за начин утврђивања пореза на добит правних лица („Службени гласник РС“, бр. 20/14 ... 159/20, у даљем тексту: Правилник), као однос вредности набављених основних средстава за које се признаје право на овај порески подстицај и вредности укупних основних средстава обвезника, и изражава се у проценту за који се умањује обрачунати порез.

У складу са чланом 489. став 1. тач. 1) и 2) Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС“, бр. 36/11 ... 91/19, у даљем тексту: ЗПД), друштво се може поделити тако што ће пренети део своје имовине и обавеза на: једно или више новооснованих друштава (у даљем тексту: издвајање уз оснивање) или једно или више постојећих друштава (у даљем тексту: издвајање уз припајање).

Друштво из става 1. овог члана по спроведеној статусној промени наставља да постоји (члан 489. став 2. ЗПД).

Имајући у виду наведено, уколико је обвезник учествовао (као друштво преносилац) у статусној промени издвајање уз оснивање (или издвајање уз припајање) према којој је део имовине тј. основних средстава (по основу којих је остварио право на порески подстицај из члана 50а Закона) пренео на друштво стицаоца, али тако да укупан износ улагања у основна средства (који се исказује на редном броју 1. Обрасца СУ) износи (и даље) више од једне милијарде динара (а број запослених не смањи на начин прописан чланом 50в Закона), обвезник има право на наставак коришћења пореског ослобођења из члана 50а Закона, али је дужан да у Обрасцу СУ утврди нову сразмеру између вредности набављених основних

средстава за која се признаје право на пореско ослобођење из члана 50а Закона и вредности укупних основних средстава.

Међутим, уколико је обвезник статусном променом пренео основна средства (из члана 50а Закона) на друштво стицаоца, при чему укупан износ улагања у основна средства (који се исказује на редном броју 1. Обрасца СУ) износи мање од једне милијарде динара, а у нова основна средства не уложи у истом пореском периоду износ једнак тржишној цени отуђених средстава, а најмање у вредности која обезбеђује да укупан износ улагања не падне испод једне милијарде динара, губи право на пореско ослобођење и дужан је да у пореској пријави за порески период у којем је пренео основна средства на друштво стицаоца обрачуна, као и да плати порез који би платио да није користио овај подстицај, валоризован на начин прописан одредбама члана 50г Закона.

Напомињемо да обвезник који је путем статусне промене стекао основна средства, по основу тако стечених основних средстава не може да оствари право на предметно пореско ослобођење, сагласно члану 50и став 2. Закона. С тим у вези, а сходно члану 6. став 3. Правилника, на редном броју 1. Обрасца СУ не исказују се основна средства стечена статусном променом, али се исказују на редном броју 4., што доводи до смањења сразмере улагања (исказане на редном броју 5. Обрасца СУ), односно смањења износа за који обвезник има право на пореско ослобођење у складу са чланом 50а Закона.

4. Да ли „вишак туђе робе (која се евидентира ванбилансно) треба да буде укључен као приход друштва“ и да се, као такав, опорезује у складу са Законом о порезу на добит правних лица?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-989/2020-04 од 11.01.2021. год.)

Одредбом члана 6. ст. 1. и 2. Закона о порезу на добит правних лица („Службени гласник РС“, бр. 25/01 ... 153/20, у даљем тексту:

Закон) прописано је да је основица пореза на добит правних лица опорезива добит, која се утврђује у пореском билансу усклађивањем добити обвезника исказане у билансу успеха, који је сачињен у складу са међународним рачуноводственим стандардима (у даљем тексту: МРС), односно међународним стандардима финансијског извештавања (у даљем тексту: МСФИ), односно међународним стандардом финансијског извештавања за мала и средња правна лица (у даљем тексту: МСФИ за МСП) и прописима којима се уређује рачуноводство, на начин утврђен овим законом.

У смислу одредбе члана 23. став 1. Закона, за утврђивање опорезиве добити признају се приходи у износима утврђеним у билансу успеха који је сачињен у складу са МРС, односно МСФИ, односно МСФИ за МСП и прописима којима се уређује рачуноводство, осим прихода за које је овим законом прописан други начин утврђивања.

У конкретном случају, на основу уговора закљученог са повезаним правним лицем, обвезник врши поступак прераде (смрзавања) воћа и тако прерађену робу (у власништву повезаног правног лица) чува у својим магацинским просторијама са уговореном обавезом да је (на захтев) врати власнику. Предметну робу обвезник евидентира ванбилансно (на рачуним групе 88 – Ванбилансна актива), при чему на последњи дан (сваког) пореског периода врши попис прерађене робе, а пописне листе доставља власнику робе који, на основу достављених листа, врши одговарајућа књижења у својим пословним књигама. Како даље наводите у поднетом допису, обвезник је, на основу урађеног пописа, утврдио вишак и мањак прерађене робе, а пописне листе доставио власнику робе који је све промене у стању предметне робе евидентирао у својим пословним књигама и, с тим у вези, платио припадајуће порезе.

У вези питања да ли је обвезник дужан да у својим пословним књигама (а на основу утврђеног вишка туђе робе) евидентира приход, Сектор за финансијски систем, као надлежан, изјаснио се на следећи начин:

„Законом о рачуноводству („Службени гласник РС“, бр. 73/19, у даљем тексту: Закон), који је ступио на снагу 1. јануара 2020. године, уређују се обвезници примене овог закона, разврставање правних лица и предузетника, организација рачуноводства, рачуноводствене исправе и врсте пословних књига, услови и начин вођења пословних књига, Регистар пружалаца рачуноводствених услуга, признавање и вредновање позиција у финансијским извештајима, састављање, достављање и јавно објављивање финансијских извештаја, годишњег извештаја о пословању, извештаја о корпоративном управљању, извештаји о плаћањима ауторитетима власти и нефинансијско извештавање, Регистар финансијских извештаја, Национална комисија за рачуноводство и надзор над спровођењем одредби овог закона.

Одредбама члана 16. став 1. Закона прописано је да је правно лице, односно предузетник дужан да, на почетку пословања, изврши попис имовине и обавеза са назнаком појединачних вредности у количинама и новчаном износу.

Пре свега желимо да напоменемо да приликом састављања финансијских извештаја за 2020. годину, привредна друштва примењују Правилник о начину и роковима вршења пописа и усклађивања књиговодственог стања са стварним стаљем („Службени гласник РС“, бр. 118/13 и 137/14, у даљем тексту: Правилник о попису), као и Правилник о Контном оквиру и садржини рачуна у Контном оквиру за привредна друштва, задруге и предузетнике („Службени гласник РС“, бр. 95/14, у даљем тексту: Правилник о Контном оквиру). Почев од 2021. године (финансијских извештаја који се састављају на дан 31.12.2021. године) у примени су нова подзаконска акта објављена у „Службеном гласнику РС“, бр. 89/20.

Одредбама члана 56. став 7. Правилника о Контном оквиру прописано је да се на рачуну 674 – Вишкови, исказују вишкови

средстава који се утврде на основу редовног или ванредног пописа. Напомињемо да се на овом рачуну обухватају вишкови средстава који се утврде на основу редовног или ванредног пописа по основу свих облика имовине (нематеријална имовина, основна средства и др.), изузев вишкова који се односе на ванбилансне евиденције (нпр. за средства узета у оперативни лизинг, остала средства која нису у власништву правног лица и предузетника и др.).

Сагласно члану 64. Правилника о Контном оквиру, прописано је да се на рачунима групе 88 – Ванбилансна актива, исказују средства узета у оперативни лизинг (закуп), осим средстава узетих у финансијски лизинг, преузети производи и роба за заједничко пословање, комисиона роба, роба у консигнацији, материјал и роба примљени на обраду и дораду, дата јемства, гаранције и друга права и остала средства која нису у власништву правног лица и предузетника. На рачунима ове групе исказују се и хартије од вредности које су ван промета, авали, гаранције и друга јемства, као и имовина која се налази код других субјеката.

Одредбама члана 2. став 5. Правилника о попису прописано је да је правно лице, односно предузетник код кога се налази имовина других правних лица, односно предузетника дужан да ту имовину попише на посебним пописним листама, које доставља правном лицу, односно предузетнику власнику тих средстава.

Према подацима из предметног захтева, привредно друштво које пружа услугу смрзавања и чувања робе у хладњачама за повезано правно лице, евидентира наведену (туђу) робу ванбилансно у својим пословним књигама. Додатно је истакнуто да се све промене у стању поменуте робе евидентирају у пословним књигама повезаног правног лица (власника те робе).

Имајући у виду све претходно наведено, а с обзиром да је приликом вршења пописа утврђен вишак туђе робе код привредног

друштва које ту робу евидентира ванбилансно у својим пословним књигама и пружа услугу смрзавања и чувања поменуте робе у хладњачама за повезано правно лице (власник робе), мишљења смо да код тог привредног друштва нема евидентирања/књижења било каквог прихода по том основу, већ је искључиво потребно извршити одређене корекције (евидентирање) у ванбилансној евиденцији за конкретну робу.“

С тим у вези, утврђени вишак туђе робе, који се (сагласно наведеном одговору) не евидентира у пословним књигама као приход (већ је обвезник дужан да по том основу изврши искључиво одређене корекције у ванбилансној евиденцији), није предмет опорезивања порезом на добит правних лица, у смислу члана 23. Закона.

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Порески третман прихода који физичко лице оствари по основу продаје удела у привредном друштву који (удео) у свом власништву има непрекидно најмање десет година
(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-477/2020-04 од 27.01.2021. год.)

Према наводима у вашем захтеву, привредно друштво (друштво са ограниченом одговорношћу, резидентно право лице) основано је 2002. године, и једини оснивач и власник са 100% удела је физичко лице (резидент Републике Србије). У периоду од 2002. до 2005. године физичко лице је у више наврата повећавало основни капитал (делом из нераспоређене добити и делом новчаним уплатама), при чему се проценат удела физичког лица у привредном друштву није мењао (физичко лице је и даље било власник са 100% удела). Како се даље наводи, 2006. године привредном друштву је накнадно приступило страном правно лице које стиче својство члана друштва са 50% удела, уплатом новчаног улога у одређеном износу и на овај начин удео физичког лица (оснивача) смањен је са 100% на 50%. Истичете да је дана 12. фебруара 2010. године страном правно лице иступило из привредног друштва, а физичко лице је поново постало власник 100% удела. Како наводите, физичко лице је у 2012, 2013, 2015, 2016, 2018. и 2019. години извршило повећање основног капитала из нераспоређене добити, с тим да није долазило до промене процента учешћа у капиталу (једини власник, са 100% удела, је исто физичко лице, оснивач привредног друштва). Напомињете да је исто физичко лице (оснивач привредног друштва) од 12. фебруара 2010. године непрекидно власник 100% удела у предметном привредном друштву.

Одредбом члана 72. став 1. тачка 3) Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 62/06, 65/06 – исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11 – УС, 93/12, 114/12 – УС, 47/13, 48/13 – исправка, 108/13, 57/14, 68/14 – др. закон, 112/15, 113/17, 95/18, 86/19 и 153/20, у даљем тексту: Закон) прописано је да капитални добитак, односно губитак у смислу овог закона представља разлику између продајне цене права, удела и хартија од вредности и њихове набавне цене, остварен преносом удела у капиталу правних лица, акција и осталих хартија од вредности.

Под преносом из става 1. члана 72. Закона сматра се продаја или други пренос уз новчану или неновчану накнаду (члан 72. став 2. Закона).

Обвезник пореза на капитални добитак је свако физичко лице, укључујући и предузетника, које је извршило пренос права, удела и хартија од вредности из става 1. тог члана (члан 72. став 3. Закона).

Одредбом члана 72а став 1. тачка 5) Закона прописано је да се капиталним добитком, односно губитком у смислу овог закона не сматра разлика настала преносом права, удела или хартија од вредности када је обвезник извршио пренос права, удела или хартија од вредности које је пре преноса имао у свом власништву непрекидно најмање десет година.

Сагласно члану 72а став 2. Закона право на пореско изузимање код продаје права односно удела из става 1. тачка 5) овог члана, у случају када је током периода власништва долазило до промене процента права, односно учешћа у капиталу, обвезник може да оствари у односу на процентуални део права који је непрекидно најмање десет година имао у власништву, односно део удела по основу кога је непрекидно најмање десет година имао право учешћа у капиталу, у проценту који је једнак проценту који је иницијално стечен најмање десет година пре продаје права, односно удела.

Промена номиналне вредности права, односно удела из члана 72а став 1. тачка 5) Закона, не сматра се променом процента права, односно учешћа у капиталу из става 2. члана 72а Закона (члан 72а став 4. Закона).

Имајући у виду наведено, када физичко лице – власник једночланог привредног друштва (друштво са ограниченом одговорношћу) изврши пренос уз накнаду свог удела (од 100%) у капиталу привредног друштва, који удео је пре преноса имало у свом власништву непрекидно најмање десет година (од фебруара 2010. године), при чему је току тог периода вршено повећање основног капитала претварањем нераспоређене добити у основни капитал, али није долазило до промене процента учешћа у капиталу (физичко лице у свом власништву непрекидно најмање десет година има 100% удела), приход који по том основу оствари као разлику између продајне и набавне цене удела не подлеже опорезивању порезом на капитални добитак сагласно одредби члана 72а став 1. тачка 5) Закона.

Промена номиналне вредности удела претварањем нераспоређене добити у основни капитал (како се наводи, у 2012, 2013, 2015, 2016, 2018. и 2019. години извршено је повећање основног капитала из нераспоређене добити, при чему није долазило до промене процента учешћа у капиталу јер је физичко лице једини власник са 100% удела који проценат се није мењао од 2010. године) не сматра се променом процента учешћа у капиталу.

2. Опорезивање добитака од игара на срећу – клађења

(*Мишљење Министарства финансија*, бр. 011-00-522/2020-04 од 19.01.2021. год.)

Према одредби члана 83. став 1. Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 62/06, 65/06 – исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11 –

УС, 93/12, 114/12 – УС, 47/13, 48/13 – исправка, 108/13, 57/14, 68/14 – др. закон, 112/15, 113/17, 95/18, 86/19 и 153/20, у даљем тексту: Закон), обвезник пореза на добитке од игара на срећу је физичко лице које оствари добитак од игара које се сматрају играма на срећу у смислу закона којим се уређују игре на срећу.

Опорезиви приход за добитке од игара на срећу представља сваки појединачни добитак од игара на срећу, осим оних који су ослобођени овим законом (члан 83. став 2. Закона).

Ако се добитак састоји од ствари и права, опорезиви приход из става 2. овог члана представља тржишна вредност ствари или права у моменту када је добитак стварен (члан 83. став 3. Закона).

Одредбама члана 83. став 4. Закона прописано је да се порез на добитке од игара на срећу не плаћа на:

1) појединачно остварен добитак из ст. 2. и 3. овог члана, до износа од 101.900 динара;

2) остварен добитак од посебних игара на срећу укључујући и посебне игре на срећу када се приређују преко средстава електронске комуникације, у смислу закона којим се уређују игре на срећу.

Стопа пореза на остале приходе износи 20% (члан 86. став 1. Закона).

Одредбом члана 15. Закона о играма на срећу („Службени гласник РС“, бр. 18/20) прописано је да су посебне игре на срећу:

- 1) игре на срећу у играчницама;
- 2) игре на срећу на аутоматима;
- 3) игре на срећу – клађење.

Имајући у виду наведено, опорезиви приход по основу добитака од игара на срећу представља сваки појединачни добитак од игара на срећу умањен за неопорезиви износ од 101.900 динара (који је у примени од 1. фебруара 2020. године до 31. јануара 2021. године). Изузетно од тога, добици од посебних игара на срећу, укључујући и посебне игре на срећу када се приређују преко

средстава електронске комуникације, у смислу закона којим се уређују игре на срећу, у целости су ослобођени од опорезивања сагласно члану 83. став 4. тачка 2) Закона. Према томе, добици од игара на срећу који су остварени од клађења у целости су ослобођени од опорезивања сагласно члану 83. став 4. тачка 2) Закона.

Поред тога, указујемо да је одредбом члана 25. Закона о изменама и допунама Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС“, бр. 153/20), који је ступио на снагу 29. децембра 2020. године, прописано да у поступцима утврђивања, наплате и контроле наплате пореза на добитке од игара на срећу који нису правноснажно окончани до дана ступања на снагу овог закона, порез на добитке од игара на срећу утврдиће се у складу са овим законом. Сагласно томе, у поступцима утврђивања, наплате и контроле наплате пореза на добитке од игара на срећу који нису правноснажно окончани до 29. децембра 2020. године, у вези са добицима од посебних игара на срећу укључујући и посебне игре на срећу када се приређују преко средстава електронске комуникације примењивао би се порески третман према коме би такви добици били у целости ослобођени од опорезивања.

3. Порески третман прихода који физичко лице оствари по основу продаје непокретности стечене наслеђем

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-934/2020-04 од 18.01.2021. год.)

Како наводите, на рочишту, на којем су дате наследничке изјаве у оставинском поступку, сачињен је споразум о деоби имовине између наследника, којим су се два наследника – деца оставиоца, која немају потомке, прихватила наслеђа и истовремено уступила свој наследни део, сваки на по 1/3 непокретности, оставиочевој супрузи, а њиховој мајци, која је на тај начин стекла власништво

на непокретности (1/3 је наследила, а 2/3 су стечене тако што су се друга два наследника одрекла у њену корист).

Одредбом члана 72. став 1. тачка 1) Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 62/06, 65/06 – исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11 – УС, 93/12, 114/12 – УС, 47/13, 48/13 – исправка, 108/13, 57/14, 68/14 – др. закон, 112/15, 113/17, 95/18, 86/19 и 153/20, у даљем тексту: Закон) прописано је да капитални добитак, односно губитак у смислу овог закона представља разлику између продајне цене права, удела и хартија од вредности и њихове набавне цене, остварену преносом стварних права на непокретностима.

Према одредби члана 72. став 2. Закона, под преносом из става 1. тог члана Закона сматра се продаја или други пренос уз новчану или неновчану накнаду.

Обвезник пореза на капитални добитак је свако физичко лице, укључујући и предузетника, које је извршило пренос права, удела и хартија од вредности из става 1. члана 72. Закона (члан 72. став 3. Закона).

Одредбом члана 72а став 1. тачка 1) Закона прописано је да се капиталним добитком, односно губитком у смислу овог закона не сматра разлика настала преносом права, удела или хартија од вредности, када су стечени наслеђем у првом наследном реду.

Капиталним добитком, односно губитком у смислу Закона не сматра се разлика настала преносом права, удела или хартија од вредности, када се пренос врши између брачних другова и крвних сродника у правој линији (члан 72а став 1. тачка 2) Закона).

Према одредби члана 9. став 1. Закона о наслеђивању („Службени гласник РС“, бр. 46/95, 101/03 – УС и 6/15), први наследни ред чине оставиоचेви потомци и његов брачни друг.

Оставиочева деца и брачни друг наслеђују на једнаке делове (члан 9. став 2. Закона о наслеђивању).

Одредбом члана 50. Закона о наслеђивању прописано је да се поклоном сматра свако одрицање од права, па и одрицање од наслеђа у корист одређеног наследника, отпуштање дуга, оно што је оставилац за живота дао наследнику на име наследног дела или због оснивања или проширења домаћинства или обављања занимања, као и свако друго бесплатно располагање.

Према одредби члана 216. став 1. Закона о наслеђивању, одрицање у корист одређеног наследника сматра се изјавом о пријему наслеђа уз истовремено уступање наследног дела.

По пријему уступљеног дела на односе између уступиоца и пријемника примењују се правила о поклону (члан 216. став 2. Закона о наслеђивању).

Имајући у виду наведено, приход као разлика између продајне и набавне цене права својине на непокретности, који физичко лице оствари по основу продаје права својине на непокретности која је стечена наслеђем у првом наследном реду, није предмет опорезивања порезом на капитални добитак.

Кад су законски наследници првог наследног реда оставиоца његова супруга и деца, па се у оставинском поступку сви наследници прихвате наслеђа, при чему деца свој наследни део (у конкретном случају $2/3$ идеалног дела непокретности) уступе својој мајци – супрузи оставиоца (која је наследила $1/3$ идеалног дела непокретности), у случају продаје права својине на непокретности право на пореско изузимање по основу капиталног добитка супруга оставиоца може да оствари у односу на $1/3$ идеалног дела непокретности колико је наследила као наследник првог наследног реда. У односу на $2/3$ идеалног дела непокретности (део који су, у оставинском поступку, деца оставиоца као свој наследни део уступила својој мајци – супрузи оставиоца као наследнику истог наследног реда у односу на оставиоца) не може да се оствари право на пореско изузимање из члана 72а став 1. тачка 1) Закона. Наиме, наслеђени део ($2/3$ идеалног дела непокретности) који су, иза свог

оца као оставиоца, деца оставиоца (уступиоци) уступила својој мајци, а супрузи оставиоца (пријемник), сматра се поклоном који су деца учинила својој мајци, а не наслеђивањем заоставштине од стране супруге оставиоца као наследника првог наследног реда.

Напомињемо да у случају када се пренос врши између крвних сродника у правој линији, у конкретном случају, када деца оставиоца свој наследни део уступе својој мајци (супрузи оставиоца), по основу тог преноса остварује се право на пореско изузимање по основу капиталног добитка сагласно члану 72а став 1. тачка 2) Закона.

4. Исказивање података о порезу и доприносима које исплатилац прихода уноси у обрачун који издаје обвезнику по истеку календарске године

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-24/2021-04 од 18.01.2021. год.)

Чланом 5. Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 62/06, 65/06 – исправка, 31 /09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11 – УС, 93/12, 114/12 – УС, 47/13, 48/13 – исправка, 108/13, 57/14, 68/14 – др. закон, 112/15, 113/17, 95/18, 86/19 и 153/20, у даљем тексту: Закон) прописано је да се годишњи порез на доходак грађана плаћа по решењу надлежног пореског органа на доходак остварен у календарској години, у складу са Законом.

Одредбом члана 87. став 3. Закона прописано је, поред осталог, да се зараде из става 2. тачка 1) овог члана умањују за порез и доприносе за обавезно социјално осигурање плаћене на те приходе у Републици на терет лица које је остварило зараду.

Доходак из става 2. члана 87. Закона увећава се за износ који се, у календарској години за коју се утврђује годишњи порез, обвезнику исплати по основу повраћаја доприноса за обавезно

социјално осигурање у складу са законом којим се уређују доприноси за обавезно социјално осигурање (члан 87. став 4. Закона).

Одредбом члана 106. став 1. Закона прописано је да је исплатилац из члана 101. Закона дужан да обвезнику, приликом сваке исплате, као и по истеку године, изда обрачун са подацима о: бруто приходу, трошковима, опорезивом приходу, олакшицама, плаћеним доприносима за социјално осигурање и плаћеном порезу.

Правилником о пореској пријави за порез по одбитку („Службени гласник РС“, бр. 74/13, 118/13, 66/14, 71/14 – исправка, 14/16, 21/17, 20/18, 104/18 и 96/19) прописује се садржина потврде о плаћеном порезу по одбитку која се издаје на Обрасцу ППП-ПО – Потврда о плаћеним порезима и доприносима по одбитку за 20_ годину (члан 1. тачка 3) тог правилника).

Одредбом члана 66. став 1. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 61/05, 62/06, 5/09, 52/11, 101/11, 47/13, 108/13, 57/14, 68/14 – др. закон, 112/15, 113/17, 95/18, 86/19 и 153/20, у даљем тексту: Закон о доприносима) прописано је да обвезник доприноса који је сам платио доприносе, односно коме је у његово име и у његову корист плаћен допринос из основице која прелази износ највише годишње основице за календарску годину има право на повраћај тако више плаћеног износа доприноса.

Повраћај више плаћеног доприноса врши се по истеку календарске године за претходну годину, на основу унетих података у матичну евиденцију надлежне организације за обавезно пензијско и инвалидско осигурање и на основу потврда исплатилаца прихода о висини основице доприноса и обрачунатим и плаћеним доприносима по одбитку и података надлежне организационе јединице Пореске управе о основици и висини обрачунатог и плаћеног доприноса по решењу, сагласно члану 3. Правилника о условима, поступку и начину повраћаја више плаћеног доприноса за обавезно социјално осигурање и престанку обавезе плаћања доприноса по основу

уговорене накнаде у текућој години („Службени гласник РС“, бр. 100/04).

Према одредби члана 2. тачка 2) алинеја прва Уредбе о фискалним погодностима и директним давањима привредним субјектима у приватном сектору и новчаној помоћи грађанима у циљу ублажавања економских последица насталих услед болести COVID-19 („Службени гласник РС“, бр. 54/20 и 60/20, у даљем тексту: Уредба), фискалне погодности значе одлагање доспелости за плаћање одређених јавних прихода који у складу са одговарајућим пореским законима доспевају за плаћање у периоду од 1. априла до 30. јуна 2020. године, а изузетно до 31. јула 2020. године за порез и доприносе за обавезно социјално осигурање који се плаћају на зараду за месец јун 2020. године исплаћену у складу са прописима којима се уређује рад, и одлагање њиховог плаћања, и то пореза на доходак грађана на зараде и накнаде зарада (у даљем тексту: порез) и доприноса за обавезно социјално осигурање (у даљем тексту: доприноси) на зараде и накнаде зарада, као и пореза и доприноса на личну зараду предузетника и предузетника пољопривредника за месец март, април и мај 2020. године, односно по избору пореског обвезника за месец април, мај и јун 2020. године за оне пореске обвезнике који су исплате зарада и накнада зараде, као и личне зараде предузетника и предузетника пољопривредника за месец март 2020. године делимично или у целости извршили до дана ступања на снагу Уредбе.

Сагласно одредби члана 4. став 2. Уредбе, правно лице из става 1. овог члана, које се определи да користи фискалне погодности и директна давања из Уредбе, подноси Појединачну пореску пријаву о обрачунатим порезима и доприносима (у даљем тексту: Образац ПППП-ПД) за приходе из радног односа посебно од Обрасца ПППП-ПД за приходе ван радног односа.

Правно лице које се определи да користи фискалне погодности и директна давања из Уредбе, у Обрасцу ПППП-ПД за

приходе из радног односа за обрачунски период – месец за који користи фискалне погодности и директна давања из Уредбе у пољу 1.4. – датум плаћања, уноси датум 04. јануар 2021. године (члан 4. став 3. Уредбе).

Доприноси чије плаћање је одложено у складу са Уредбом, сматрају се плаћеним за сврху остваривања права по основу пензијског и инвалидског осигурања, здравственог осигурања, остваривања права за случај незапослености и остваривања права на финансијску подршку породици са децом (члан 4. став 4. Уредбе).

Сагласно члану 5. став 1. алинеја прва Уредбе, правно лице има право на одлагање плаћања дугованог пореза и доприноса на зараде и накнаде зарада у висини обавеза чија је доспелост за плаћање одложена у складу са чланом 4. Уредбе, на највише 24 једнаке месечне рате без плаћања камате.

Уредбом о поступку и начину одлагања плаћања дугованог пореза и доприноса у циљу ублажавања економских последица насталих услед болести COVID-19 („Службени гласник РС“, бр. 156/20, у даљем тексту: Уредба о поступку и начину одлагања плаћања), чланом 4. став 1. прописано је, поред осталог, да укупан износ доспелих обавеза по основу пореза и доприноса на зараде, накнаде зарада из члана 2. став 1. алинеја прва ове уредбе, одлаже се на највише 24 једнаке месечне рате, без плаћања камате, за време трајања одлагања плаћања тих обавеза, тако да прва рата доспева 10. фебруара 2021. године, а свака наредна рата доспева истог датума у месецима који следе.

Чланом 5. став 1. Уредбе о поступку и начину одлагања плаћања прописано је да привредни субјект из чл. 2. и 3. ове уредбе може и пре истека периода из члана 4. ст. 1, 3, 4, 6. и 8. ове уредбе, да у целости исплати дуговани порез и доприноси који су предмет одлагања плаћања.

Чланом 5. став 2. Уредбе о поступку и начину одлагања плаћања прописано је да се доприноси чије је одлагање плаћања

одложено у складу са овом уредбом, сматрају плаћеним за сврху остваривања права по основу пензијског и инвалидског осигурања, здравственог осигурања, остваривања права за случај незапослености и остваривања права на финансијску подршку породици са децом, као и остваривања права у друге сврхе.

Чланом 5. став 4. Уредбе о поступку и начину одлагања плаћања прописано је да привредни субјект из чл. 2. и 3. ове уредбе који у периоду одлагања плаћања не измири рату у роковима из члана 4. ове уредбе, губи право на одлагање плаћања обавеза по основу пореза и доприноса које су предмет одлагања у складу са овом уредбом без посебног спровођења пореског поступка и исто се евидентира у пореском рачуноводству и доспева даном губитка права на одлагање плаћања. Надлежни порески орган спроводи поступак редовне и принудне наплате над преосталим неплаћеним износом у смислу става 4. овог члана, сходно одредбама закона којим се уређују порески поступак и пореска администрација (члан 5. став 5. Уредбе о поступку и начину одлагања плаћања).

Сходно наведеним одредбама, одлагање доспелости за плаћање пореза и доприноса на зараде и накнаде зарада (исплаћене у складу са прописима којима се уређује рад) који, у складу са одговарајућим пореским законима, доспевају за плаћање у периоду од 1. априла до 30. јуна 2020. године, а изузетно до 31. јула 2020. године, као и одлагање плаћања тих пореза и доприноса уређено је Уредбом. С тим у вези, привредни субјекти који су се определили да користе фискалне погодности и директна давања према Уредби, требало је да у прописаним роковима поднесу пореске пријаве на Обрасцу ППП-ПД (са датумом плаћања 4. јануар 2021. године) у којима су исказивали податке о висини прихода и обрачунатих пореза и доприноса по основу зараде за одређени обрачунски период – месец за који користе/остварују (фискалне погодности) право на одлагање доспелости за плаћање пореза и доприноса по основу зараде и одлагање плаћања тих обавеза. По основу зарада

за предметне месеце из 2020. године, према Уредби, омогућено је право на одлагање доспелости за плаћање и одлагање плаћања на највише 24 једнаке месечне рате, без плаћања камате, за време трајања одлагања плаћања дугованог пореза и доприноса. У случају да привредни субјект не измири рату у прописаним роковима из Уредбе о поступку и начину одлагања плаћања, губи право на одлагање плаћања обавеза по основу пореза и доприноса које су предмет одлагања без посебног спровођења пореског поступка и плаћање доспева даном губитка права на одлагање плаћања, а надлежни порески орган спроводи поступак редовне и принудне наплате над преосталим неплаћеним износом дугованог пореза и доприноса. За сврху остваривања права по основу пензијског и инвалидског осигурања, здравственог осигурања, остваривања права за случај незапослености и остваривања права на финансијску подршку породици са децом, као и остваривања права у друге сврхе, доприноси чије је одлагање плаћања одложено у складу са Уредбом о поступку и начину одлагања плаћања, сматрају се плаћеним.

Имајући у виду наведено, сматрамо да се у Обрасцу ППП-ПО – Потврда о плаћеним порезима и доприносима по одбитку за 2020. годину, у делу 3. Подаци о опорезивим приходима из којих је исплатилац обуставио и платио порезе и доприносе по одбитку, у колонама под ред. бр. 3.5, 3.6. и 3.7. исказују подаци о порезу и доприносима по основу зараде, који подаци у себи садрже и износ пореза и доприноса за које је привредни субјект (исплатилац прихода) остварио право на одлагање доспелости за плаћање и право на одлагање плаћања у прописаним роковима, сагласно Уредби и Уредби о поступку и начину одлагања плаћања.

У вези са повраћајем више плаћеног доприноса из основице која прелази износ највише годишње основице за 2020. годину, у смислу члана 66. Закона о доприносима, обвезник коме је у његово име и у његову корист плаћен допринос из основице која прелази износ највише годишње основице за ту календарску годину има право на повраћај тако више плаћеног износа доприноса. Право

на повраћај више плаћеног износа доприноса обвезник може да оствари када у целости исплати дуговани износ обавеза по основу (неплаћених) доприноса за које је остварио право на одлагање доспелости за плаћање и који су предмет одлагања плаћања у прописаним роковима сагласно Уредби и Уредби о поступку и начину одлагања плаћања. Како се право на одлагање плаћања врши на највише 24 једнаке месечне рате, то је крајњи рок за плаћање доприноса 10. јануар 2023. године. У случају губитка права на одлагање плаћања обавеза, даном губитка права на одлагање плаћања доспевају обавезе по основу доприноса (које су предмет одлагања плаћања).

ДОПРИНОСИ ЗА ОБАВЕЗНО СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ

1. Плаћање доприноса за обавезно социјално осигурање по основу плате лектора српског језика на високошколској установи у иностранству

(Мишљење Министарства финансија, бр 011-00-712/2020-04 од 18.01.2021. год.)

Како произилази из ваших навода и достављених прилога, Министарство просвете науке и технолошког развоја, као ресорно надлежно министарство, доставило је Филолошком факултету Универзитета у Београду одлуку о избору лектора српског језика на иностраној високошколској установи и одлуку којом се одређује да Филолошки факултет закључи уговор о раду на одређено време у трајању од три године са лицем које је изабрано за лектора српског језика на иностраној високошколској установи. Наведене одлуке (о избору лектора, односно којом се одређује да факултет закључи уговор о раду са лицем које је изабрано за лектора) донео је министар просвете, науке и технолошког развоја на основу овлашћења садржаног у закону којим се уређује државна управа и закона којим се уређује високо образовање.

Чланом 14. став 1. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Службени гласник РС“, бр. 84/04, 61/05, 62/06, 5/09, 52/11, 101/11, 47/13, 108/13, 57/14, 68/14 – др. закон, 112/15, 113/17, 95/18, 86/19 и 153/20, у даљем тексту: Закон о доприносима) прописано је да основица доприноса за упућене раднике, ако нису обавезно осигурани по прописима државе у коју су упућени или ако међународним уговором није друкчије одређено, као и за послодавце, је износ зараде коју би, у складу са законом, општим актом и уговором о раду, остварили у Републици на истим или сличним пословима.

Основица доприноса из става 1. овог члана не може бити нижа од двоструке најниже месечне основице доприноса из члана 37. Закона о доприносима (члан 14. став 2. Закона о доприносима).

Одредбом члана 23. став 2. Закона о државној управи („Службени гласник РС“, бр. 79/05, 101/07, 95/10, 99/14, 30/18 – др. закон и 47/18) прописано је да министар представља министарство, доноси прописе и решења у управним и другим појединачним стварима и одлучује о другим питањима из делокруга министарства.

Одредбом члана 83а став 1. Закона о високом образовању („Службени гласник РС“, бр. 88/17, 27/18 – др. закон, 73/18, 67/19 и 6/20 – др. закон) прописано је да на захтев стране високошколске установе, у складу са међународним уговором и у оквиру међународне сарадње високошколске установе чији је оснивач Република, односно аутономна покрајина, министар, на основу јавног конкурса, а на предлог Комисије за избор лектора српског језика у иностранству, бира на период од три године лектора српског језика и књижевности.

Министарство надлежно за послове високог образовања обезбеђује средства за подршку раду лектора српског језика у иностранству изабраних у складу са овим законом, до износа плате наставника у одговарајућем звању на страниј високошколској установи на којој ће лектор бити ангажован (члан 83а став 8. Закона о високом образовању).

Одредбом члана 2. став 1. Правилника о ближим условима у погледу избора, програма рада лектора српског језика на страним високошколским установама и другим питањима од значаја за ангажовање лектора („Службени гласник РС“, бр. 53/19 и 86/20, у даљем тексту: Правилник) прописано је да на захтев стране високошколске установе, у складу са међународним уговором и у оквиру међународне сарадње високошколске установе чији је оснивач Република Србија, односно аутономна покрајина, министарство надлежно за послове високог образовања (у даљем тексту: Министарство) расписује јавни конкурс за избор лектора.

Поступак избора лектора спроводи Комисија за избор лектора српског језика у иностранству, коју именује министар надлежан за послове високог образовања и коју чине представник Министарства и представници катедри за српски језик и књижевност високошколске установе чији је оснивач Република Србија, односно аутономна покрајина (члан 3. став 1. Правилника).

На основу предлога Комисије за избор лектора српског језика у иностранству, Министарство предлаже страној високошколској установи кандидата за лектора из најужег избора кандидата који испуњавају услове конкурса (члан 3. став 3. Правилника).

Лектор се сматра изабраним кад Министарство прими од стране високошколске установе сагласност за његов избор (члан 3. став 5. Правилника).

Одредбом члана 6. Правилника прописано је да Министарство одређује факултет акредитован за извођење студијских програма у области филолошких наука чији је оснивач Република Србија, односно аутономна покрајина (у даљем тексту: Факултет), који са изабраним лектором закључује уговор о раду на одређено време, у трајању до три године.

Чланом 10. Правилника уређен је програм рада лектора. Према ставу 1. тог члана Правилника, лектори:

1) реализују предавања и изводе практичне вежбе из српског језика, српске књижевности и културе;

2) ако је потребно, односно уколико то катедра затражи од њих, могу држати предавања из историје језика, дијалектологије, историје културе Срба и других сродних дисциплина;

3) преносе културну и уметничку баштину Републике Србије;

4) када то страна високошколска установа захтева од лектора, обављају и друге послове везане за радно место на које су распоређени.

Лектори достављају и Факултету извештај о раду и писану потврду стране високошколске установе о обављеном послу на крају сваког семестра (члан 10. став 2 Правилника).

У свом раду, лектори су дужни да се придржавају закона и других прописа земље у коју су упућени на рад на високошколским установама. да целокупним радом и понашањем у средини у којој раде чувају достојанство и углед Републике Србије (члан 10. став 3. Правилника).

Имајући у виду наведене одредбе, основицу доприноса за обавезно социјално осигурање за лице које је, у складу са међународним уговором и у оквиру међународне сарадње високошколске установе чији је оснивач Република Србија, односно аутономна покрајина, и у складу са Законом о високом образовању и Правилником, као лектор српског језика упућено на рад на инострану високошколску установу, чини износ зараде коју би, складу са законом, општим актом и уговором о раду остварили у Републици Србији на истим или сличним пословима (пословима лектора на Филолошком факултету, са којим је лице закључило уговор о раду), с тим да не може бити нижа од двоструке најниже месечне основице доприноса.

ЦАРИНЕ

1. Тумачење услова за примену режима слободне трговине из члана 10. Прилога 3 (Правила о пореклу) Споразума о слободној трговини између Републике Србије, са једне стране и Евроазијске економске уније и њених земаља чланица, са друге стране („Службени гласник РС – МУ“, бр. 3/20), који ће ступити на снагу у року од 60 дана од дана добијања последњег писаног обавештења о завршеној процедури ратификације од стране ЕАЕУ, њених држава чланица и Србије
(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00002/2021-17 од 25.01.2021. год.)

У складу са чланом 10. став 1. Прилога 3 (Правила о пореклу) горе поменутог Споразума, режим слободне трговине на територијама Страна одобрава се за робу ако она задовољава критеријуме порекла утврђене овим Правилима, као и ако истовремено испуњава следеће услове:

(а) ако је царинском органу Стране увознице поднет важећи и прописно попуњен сертификат о пореклу робе на обрасцу (Форма СТ-2), а у случају утврђеном у члану 13. ових правила, декларација о пореклу робе сачињена у складу са захтевима ових правила, осим околности наведених у члану 14. ових правила;

(б) ако су испуњени услови директне испоруке робе из члана 9. ових правила;

(в) ако су задовољени захтеви везани за административну сарадњу из члана 15. ових правила.

Према важећим одредбама члана 8. тачка 1. Прилога 3. уз Протокол између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације

о изузетима из режима слободне трговине и правилима о одређивању земље порекла робе уз Споразум између Савезне Владе Савезне Републике Југославије и Владе Руске Федерације о слободној трговини између Савезне Републике Југославије и Руске Федерације од 28. августа 2000. године („Службени лист СРЈ – Међународни уговори“, бр. 1/01 и „Службени гласник РС – Међународни уговори“, бр. 8/11), режим слободне трговине на територијама држава страна примењује се на робу ако она задовољава критеријуме порекла утврђене правилима о одређивању земље порекла робе и:

- 1) ако се роба извози (увози) на основу уговора између резидента државе једне стране и резидента државе друге стране;
- 2) ако је царинским органима земље увознице поднет сертификат о пореклу робе на обрасцу Форма СТ-2 (у даљем тексту: сертификат) попуњен у складу са захтевима за његово попуњавање;
- 3) ако је задовољен услов директне испоруке робе; и
- 4) ако су задовољени услови по питању административне сарадње између држава страна.

Поређењем горе поменутих одредаба важећег и новог споразума, може се уочити да услов прописан чланом 8. тачка 1. подтачка 1) из важећих Правила о пореклу није садржан у одредбама члана 10. став 1. Прилога 3. новог Споразума, што значи да у новом споразуму нема више ограничења у погледу услова да се роба „извози (увози) на основу уговора између резидента државе једне стране и резидента државе друге стране“ (тзв. директна куповина). Брисањем поменуте одредбе биће омогућена примена режима слободне трговине за робу са пореклом и у случајевима када је фактура издата од стране лица регистрованог у трећој земљи под условом да та роба задовољава све прописане услове из Правила

о пореклу. Сходно томе, и плаћање робе се врши према лицу које је издало фактуру у складу са условима трговине утврђеним у спољнотрговинском уговору.

Овде напомињемо да власник робе не мора истовремено да буде и пошљалац/извозник робе. Подаци о власнику робе који није пословно настањен у царинском подручју Републике Србије, а који је страна у уговору са пошљаоцем односно извозником, на основу којег је он ангажован за изношење робе из царинског подручја Републике Србије, уписују се у рубрику 44 ЈЦИ за извоз.

2. Попуњавање рубрика 2. и 8. ЈЦИ за стављање робе у слободан промет у складу са Правилником о облику, садржини, начину подношења и попуњавања декларација и других образаца у царинском поступку („Службени гласник РС“, бр. 42/19 ... 126/20) у случају када домаће лице купи робу у иностранству, а затим је, такође у иностранству, продаје другом домаћем лицу које, затим, ту робу ставља у слободан промет у Републици Србији, имајући при томе у виду важеће царинске прописе Републике Србије, као и одговарајућа тумачења Техничког комитета Светске царинске организације дата, пре свега, у саветодавном мишљењу 14.1

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00699/2020-17 од 07.12.2020. год.)

Чланом 52. Царинског закона („Службени гласник РС“, бр. 95/18 и 91/19 – др. закон) прописано је, између осталог, да царинску вредност робе представља трансакцијска вредност, односно стварно

плаћена цена или цена која треба да се плати за робу када се она продаје за извоз у Републику Србију, прилагођена, по потреби.

У случајевима када је роба предмет више узастопних препродаја које претходе утврђивању царинске вредности ради стављања те робе у намеравани царински поступак, као што је у случају наведеном у вашем допису, примењује се члан 105. став 1. Уредбе о царинским поступцима и царинским формалностима („Службени гласник РС“, бр. 39/20 и 8/20) којим је прописано да се трансакцијска вредност робе продате за извоз у царинско подручје Републике Србије утврђује у тренутку прихватања декларације која се односи на продају која је извршена непосредно пре него што је роба унета у то царинско подручје.

Да би роба могла да буде стављена у намеравани царински поступак, чл. 139. и 142. Царинског закона прописано је, између осталог, да мора да буде обухваћена декларацијом која садржи све податке неопходне за примену одредаба које уређују царински поступак за који се роба декларише. Подаци се у декларацију уносе на основу пратећих исправа неопходних за примену одредаба којима се уређује тај царински поступак. Чланом 224. став 2. Уредбе прописано је да се пратеће исправе из члана 143. Царинског закона достављају царинском органу уз декларацију у писаном облику. За потребе утврђивања царинске вредности применом метода трансакцијске вредности, чланом 123. Уредбе прописано је да се као пратећа исправа подноси фактура која се односи на декларисану трансакцијску вредност.

У складу са делом IV. Правилника којим је прописан начин попуњавања рубрика декларације за стављање робе у слободан промет, у рубрику 2 (Пошиљалац/Извозник) уписују се подаци који се односе на пошиљача робе односно последњег продавца робе пре увоза у Републику Србију.

У рубрику 8 (Прималац) уписују се подаци који се односе на примаоца односно увозника робе тј. на лице за чији рачун се подноси декларација и које је, у време прихватања декларације власник робе или има слична права располагања робом.

У складу са претходно наведеним, може се закључити да је у складу са царинским прописима важан тренутак у којем роба из иностранства бива унета у царинско подручје Републике Србије, и при томе није прописано да лица која су учесници купопродајне трансакције која је извршена непосредно пре него што је роба унета у царинско подручје Републике Србије, треба да буду домаћа или страна лица.

С обзиром да је моделом пословања који сте навели предвиђено да крајњи, домаћи купац који увози робу, купује робу од BASF Србија, и приликом царинења робе ради стављања у слободан промет, подноси фактуру из трансакције између њега и BASF Србија, произлази да би та купопродајна трансакција требало да буде купопродајна трансакција која је извршена непосредно пре него што је роба унета у царинско подручје Републике Србије, односно због које долази до стварног међународног трансфера робе и, из тог разлога, преласка робе преко границе Републике Србије.

Ако су испуњени услови за примену метода трансакцијске вредности, као и услов да је купопродајна трансакција између BASF Србија и крајњег, домаћег купца који увози робу, она због које долази до стварног међународног трансфера робе и, из тог разлога, преласка робе преко границе Републике Србије, у складу са важећим царинским прописима, рубрике 2. и 8. декларације за стављање робе у слободан промет би биле попуњене на основу података наведених у фактури која се том приликом подноси. С обзиром да је у тој фактури наведен BASF Србија као последњи продавац робе пре него што је она унета у царинско подручје Републике Србије, подаци о њему би били унети у рубрику 2 декларације. У рубрику 8 би били унети

подаци о крајњем домаћем купцу наведени у поменутој фактури. У том случају, с обзиром да се роба креће директно од BASF SE до крајњег, домаћег купца који увози робу, домаћи купац приликом подношења декларације за стављање робе у слободан промет треба да поднесе и исправе којима може да докаже царинском органу по ком основу, иако је купио робу од BASF Србија, њему робу доставља директно BASF SE.

Ако је, међутим, купопродајна трансакција између BASF SE и BASF Србија она због које долази до стварног међународног трансфера робе, односно трансакција која је извршена непосредно пре него што је роба унета у царинско подручје Републике Србије, крајњи, домаћи купац који увози робу би требало да додатно поднесе и фактуру коју је BASF SE издао BASF Србија. На основу тога би у рубрику 2 декларације за стављање робе у слободан промет били унети подаци о BASF SE као последњем продавцу робе. У рубрику 8 би били унети подаци о крајњем домаћем купцу, а у рубрику 44 подаци о постојању 2 купопродајне трансакције: између BASF SE и BASF Србија и између BASF Србија и крајњег, домаћег купца.

Ако неки од прописаних услова за примену метода трансакцијске вредности није испуњен, царински орган ће применити први следећи метод за чију примену су испуњени сви прописани услови. И у том случају, попуњавање рубрика 2. и 8. ЈЦИ за стављање робе у слободан промет врши се на претходно наведени начин.

3. Увоз и набавка PCR тестова за сопствене потребе

(Мишљење Министарства финансија, бр. 483-00-00803/2020-17 од 17.11.2021. год.)

Чланом 175. Царинског закона („Службени гласник РС“, бр. 95/2018 и 91/19 – др. закон) прописано је да страна роба која

је намењена за стављање на тржиште Републике Србије или је намењена за приватну употребу или потрошњу унутар царинског подручја Републике Србије ставља се у слободан промет. Сходно наведеном, стављање робе у слободан промет подразумева следеће:

- 1) наплату обрачунате увозне дажбине;
- 2) наплату, по потреби, осталих дажбина, у складу са посебним прописима који се односе на наплату тих дажбина;
- 3) примену мера трговинске политике и забрана и ограничења ако се не примењују пре стављања робе у слободан промет;
- 4) извршавање осталих формалности утврђених за увоз робе.

Стављањем робе у слободан промет страна роба стиче царински статус домаће робе.

С друге стране, Законом о лековима и медицинским средствима („Службени гласник РС“, бр. 30/10, 107/12, 105/17 – др. закон и 113/2017) прописано је да се истим уређују услови и поступак издавања дозволе за стављање лека у промет, односно упис лекова у регистре које води Агенција за лекове и медицинска средства Србије, производња и промет лекова и медицинских средстава и надзор у овим областима, рад Агенције за лекове и медицинска средства Србије и друга питања значајна за област лекова и медицинских средстава.

Имајући у виду да се ваш захтев односи на набавку и увоз PCR тестова за брзо откривање антитела на вирус SARS-Co V-2, као и чињеницу да у допису наводите да сте се обратили и Агенцији за лекове и медицинска средства Србије, мишљења смо да је по предметном упиту потребно, најпре, да добијете мишљење Агенције за лекове и медицинска средства Србије, у складу са којим ће царински орган, затим, да поступи.

Што се тиче царинске процедуре, напомињемо да је чланом 139. Царинског закона прописано да сва роба за коју постоји намера да се стави у царински поступак, осим у поступак слободне зоне,

мора да буде обухваћена декларацијом за тај царински поступак. Уз царинску декларацију, попуњену у складу са Правилником о облику, садржини, начину подношења и попуњавања декларација и других образаца у царинском поступку („Службени гласник РС“, бр. 42/19, 51/19, 58/19, 65/19, 74/19, 96/19, 11/20, 43/20 и 126/20) потребно је приложити све исправе потребне за примену прописа којима је уређен царински поступак за који је роба декларисана.

ИЗБЕГАВАЊЕ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА

1. Да ли постоји обавеза плаћања пореза по одбитку у Републици Србији по основу накнада од услуга пореског саветовања, маркетинга и обуке запослених исплаћених нерезидентном правном лицу из Републике Северне Македоније, као и обавеза подношења пореске пријаве?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-310/2020-04 од 19.1.2021. год.)

У складу са чланом 40. став 1. тачка 5) Закона о порезу на добит правних лица („Службени гласник РС“, бр. 25/01 ... 153/20, у даљем тексту: Закон), уколико међународним уговором о избегавању двоструког опорезивања није друкчије уређено, порез на добит по одбитку по стопи од 20% обрачунава се и плаћа на приходе које оствари нерезидентно правно лице од резидентног правног лица по основу накнада од услуга истраживања тржишта, рачуноводствених и ревизорских услуга и других услуга из области правног и пословног саветовања, независно од места њиховог пружања или коришћења, односно места где ће бити пружене или коришћене.

Према одредби члана 4. став 1. Правилника о врстама услуга по основу којих нерезидентно правно лице остварује приход који се опорезује порезом по одбитку („Службени гласник РС“, бр. 18/18) услугама из области правног и пословног саветовања сматрају се услуге које се односе на сваки облик правног и пословног саветовања, а нарочито услуге пореског саветовања, адвокатске услуге, услуге управљања резидентним правним лицем, као и свака врста давања савета и консултација у вези са пословањем резидентног правног лица.

Правилником о садржају пореске пријаве за обрачун пореза на добит по одбитку на приходе и накнаде које остварују нерезидентна и резидентна правна лица („Службени гласник РС“,

бр. 97/15 ... 20/18, у даљем тексту: Правилник) ближе је уређен садржај пореске пријаве за обрачун пореза на добит који се плаћа по одбитку на приходе и накнаде које остварују нерезидентна и резидентна правна лица у складу са чланом 40. ст. 1, 2, 3, 12. и 14. Закона.

У смислу члана 2. став 8. Правилника, пријаву за обрачун пореза на добит који се плаћа по одбитку, исплатилац не подноси у случају када се применом одредаба уговора о избегавању двоструког опорезивања порез плаћа у другој држави, под условом да у моменту настанка опорезивог догађаја исплатилац поседује доказе да је нерезидентно правно лице резидент државе са којом је закључен уговор о избегавању двоструког опорезивања и да је стварни власник прихода, у складу са Законом.

У конкретном случају, резидентно правно лице плаћа накнаду нерезидентном правном лицу из Републике Северне Македоније за, како наводите у поднетом захтеву (поред осталог) услуге пословног саветовања, маркетинга и обуке запослених, са напоменом да исплатилац поседује потврду о резидентности из Републике Северне Македоније у којој је порез и плаћен.

Сагласно наведеном, приход који нерезидентно правно лице (резидент Републике Северне Македоније) оствари по основу пружања услуга пословног саветовања резидентном правном лицу, опорезив је порезом по одбитку у складу са чланом 40. став 1. тачка 5) Закона, уколико међународним уговором о избегавању двоструког опорезивања није друкчије уређено.

Истовремено, приход који нерезидентно правно лице (резидент Републике Северне Македоније) оствари по основу пружања услуга маркетинга и обуке запослених резидентном правном лицу, није опорезив порезом по одбитку у складу са чланом 40. став 1. тачка 5) Закона.

У смислу члана 40а ст. 1. и 2. Закона, код обрачуна пореза по одбитку на приходе нерезидента, исплатилац прихода примењује одредбе уговора о избегавању двоструког опорезивања, под

условом да нерезидент докаже статус резидента државе са којом је Република закључила уговор о избегавању двоструког опорезивања, као и да докаже да је нерезидент стварни власник прихода, при чему статус резидента државе са којом је закључен уговор о избегавању двоструког опорезивања нерезидент доказује потврдом о резидентности у складу са законом којим се уређује порески поступак и пореска администрација.

II Између Савезне Владе Савезне Републике Југославије и Владе Републике Македоније закључен је Уговор о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину – у даљем тексту: Уговор („Службени лист СРЈ – Међународни уговори“, бр. 5/96) који се примењује од 1. јануара 1998. године.

Уговор се примењује и у билатералним економским односима између Републике Србије и Републике Северне Македоније.

Напомињемо да Устав Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 98/06) у члану 16, поред осталог, предвиђа да су опште прихваћена правила међународног права и потврђени међународни уговори саставни део правног поретка Републике Србије и непосредно се примењују,

Уговор у члану 7. (Добит од пословања) став 1. прописује да се добит предузећа државе уговорнице (у конкретном случају, Републике Северне Македоније) опорезује само у тој држави (у конкретном случају, Републици Северној Македонији) осим ако предузеће обавља пословање у другој држави уговорници (у конкретном случају, Републици Србији) преко сталне јединице која се у њој налази. Ако предузеће обавља пословање у другој држави уговорници (у конкретном случају, Републици Србији) преко сталне јединице, добит предузећа може се опорезивати у тој другој држави (у конкретном случају, Републици Србији), али само до износа који се приписује тој сталној јединици.

С обзиром на изнето, наведене накнаде од услуга пословног саветовања које нерезидентно правно лице из Републике Северне

Македоније оствари од резидентног правног лица, сходно решењу из члана 7. (Добит од пословања) став 1. Уговора, за примаоца и стварног власника накнада, имају карактер „Добити од пословања“ које се, сходно члану 7. (Добит од пословања) став 1. Уговора, опорезују само у држави резидентности стварног власника накнада од услуга (у конкретном случају, само у Републици Северној Македонији).

Ово из разлога јер предметне накнаде од услуга (према нашем разумевању навода из вашег захтева) нису остварене преко сталне јединице коју нерезидентни прималац и стварни власник накнада од услуга има или нема у Републици Србији.

Међутим, како је у члану 1. Уговора (Лица на која се примењује Уговор) наведено да се Уговор примењује само на лица која су резиденти једне или обе државе уговорнице, указујемо да је, пре примене напред наведеног решења (опорезивања накнада од услуга само у Републици Северној Македонији) неопходно да нерезидентно правно лице из Републике Северне Македоније (у складу са законом којим се уређује порески поступак и пореска администрација) приложи валидну потврду о резидентности своје матичне државе резидентности (у конкретном случају, Републике Северне Македоније).

Статус резидента државе са којом је закључен уговор о избегавању двоструког опорезивања (у конкретном случају, Републике Северне Македоније), сходно члану 159а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС“, бр. 80/02 ... 86/19), нерезидент доказује потврдом о резидентности овереном од надлежног органа друге државе уговорнице чији је резидент и то на посебном обрасцу или овереном преводу потврде на обрасцу који прописује надлежни орган државе са којом је закључен уговор о избегавању двоструког опорезивања (у конкретном случају, на обрасцу који прописује надлежни орган Републике Северне Македоније – сходно члану 3. (Опште дефиниције)

став 1. тачка 10) Уговора, то је Министарство финансија Републике Северне Македоније, односно његов овлашћени представник).

Имајући у виду наведено, приликом исплате предметних накнада од услуга нерезидентном правном лицу из Републике Северне Македоније, у складу са чланом 2. став 8. Правилника, није постојала обавеза подношења пореске пријаве.

Уколико нису испуњени услови из претходних ставова овог мишљења (који се односе на примену решења из Уговора) требало је применити одредбу члана 40. став 1. тачка 5) Закона (а не решење из Уговора).

2. Постојање сталне пословне јединице према закону који уређује опорезивање добити правних лица односно према споразуму о избегавању двоструког опорезивања са Уједињеним Краљевством Велике Британије и Северне Ирске

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-880/2020-04 од 14.1.2021. год.)

У конкретном случају, физичко лице (са пребивалиштем на територији Републике) запослено је код нерезидентног правног лица које, како наводите у поднетом зактеву, није присутно на територији Републике на било који начин. Резидентно физичко лице свој рад претежно обавља на територији Републике (тзв. рад од куће), при чему нема право заступања нерезидентног правног лица, односно нема овлашћење да закључује уговоре у његово име.

И Сагласно члану 4. став 1. Закона о порезу на добит правних лица („Службени гласник РС“, бр. 25/01 ... 153/20, у даљем тексту: Закон), стална пословна јединица је свако стално место пословања преко којег нерезидентни обвезник обавља делатност, а нарочито: 1. огранак; 2. погон; 3. представништво; 4. место производње, фабрика

или радионица; 5. рудник, каменолом или друго место експлоатације природног богатства.

Према члану 4. став 3. Закона, ако лице, заступајући нерезидентног обвезника, има и врши овлашћење да закључује уговоре у име тог обвезника, сматра се да нерезидентни обвезник има сталну пословну јединицу у погледу послова које заступник врши у име обвезника.

Не постоји стална пословна јединица ако нерезидентни обвезник обавља делатност преко комисионара, брокера или било ког другог лица које, у оквиру властите делатности, послује у своје име, а за рачун обвезника (члан 4. став 4. Закона).

Имајући у виду наведено, обављање послова физичког лица на територији Републике, и то на основу закљученог уговора (о раду) са нерезидентним правним лицем при чему физичко лице не заступа свог послодавца, нити има овлашћење да у његово име закључује уговоре, не представља сталну пословну јединицу нерезидентног правног лица, у смислу члана 4. Закона.

II Између Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и Уједињеног Краљевства Велике Британије и Северне Ирске закључен је Споразум о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак („Службени лист СФРЈ – Међународни уговори“, бр. 7/82, у даљем тексту: Споразум) који се примењује од 1.1.1983. године.

Споразум производи правно дејство и у билатералним економским односима између Републике Србије и Уједињеног Краљевства Велике Британије и Северне Ирске.

Споразум је, са почетком примене (у Републици Србији) од 1.1.2019. године, измењен Мултилатералном конвенцијом за примену мера које се у циљу спречавања ерозије пореске основице и премештања добити односе на пореске уговоре („Службени гласник РС – Међународни уговори“, бр. 3/18).

Напомињемо да Устав Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 98/06) у члану 16, поред осталог, предвиђа да су општеприхваћена правила међународног права и потврђени међународни уговори саставни део правног поретка Републике Србије и непосредно се примењују.

Сходно члану 5. (Стална пословна јединица) став (1) Споразума, израз „стална пословна јединица“ означава стално место пословања у коме се пословање предузећа потпуно или делимично обавља.

Полазећи од наведене дефиниције, приликом одређивања да ли стална пословна јединица постоји у пракси, указујемо да израз „место“ треба тумачити на основу природе односног пословања, тј. да овај израз, у географском смислу, треба тумачити тако да се односи на било коју локацију која је у економском смислу, као и географски, повезана са вршењем одређене делатности. На пример, док би фарма или пијаца, свакако представљала једну такву економски повезану целину што би за резултат имало да се делатности које се редовно обављају на различитим деловима фарме или пијаце могу сматрати да се обављају преко сталне пословне јединице. Насупрот овоме, стална пословна јединица не постоји уколико се делатности обављају на различитим фармама или пијацама. Из наведеног произилази да се било које географско подручје које у економском или комерцијалном смислу представља једну целину може сматрати сталним местом пословања предузећа, чак иако се (због природе посла) пословна делатност предузећа обавља на више места унутар тог подручја.

Истовремено, „место пословања“ обухвата све просторије, објекте или инсталације које предузеће користи за обављање пословања, независно од тога да ли се користе искључиво за те намене. Наиме, место пословања може, такође, да постоји и онда када никакве просторије нису на располагању, или једноставно

нису неопходне за обављање пословања предузећа, већ предузеће на располагању има само одређени простор. Напомињемо да није од значаја чињеница да ли је предузеће власник места пословања или је закупило место пословања или је место пословања на било који други начин доступно предузећу (нпр. када предузеће стално користи одређени простор у царинском складишту – за складиштење царинских добара) чак и у случају да предузеће место пословања користи на законом недозвољен начин, односно да је нелегалан правни основ коришћења места пословања. Истовремено, место пословања постоји и у случају када се налази у пословним просторијама другог предузећа – нпр. када предузеће из једне државе константно има на располагању одређене просторије (или неки њихов део) чији је власник предузеће из друге државе.

Када је реч о тумачењу дела дефиниције сталне пословне јединице који се односи на „сталност“ места преко којег се обавља пословање, Фискални комитет ОЕЦД је мишљења да стална пословна јединица треба да постоји само уколико место пословања има одређен степен трајности, тј. да није привременог карактера. Место пословања, међутим, постоји чак иако оно, у пракси, постоји у веома кратком временском периоду. Ово, првенствено, из разлога што је природа делатности, односно пословања таква да исто може бити обављено само у неком кратком периоду времена. С тим у вези, док пракса коју следи већина земаља чланица ОЕЦД, у погледу дужине временског периода, није била уједначена, искуство је показало да се неће сматрати да постоји стална пословна јединица уколико се пословање у једној држави (преко места пословања) обављало у периоду који је краћи од шест месеци. Насупрот овоме, већинско је мишљење (укључујући и Републику Србију) да ће се сматрати да предузеће државе уговорнице има сталну пословну јединицу у другој држави уговорници уколико у тој другој држави задржава место пословања у временском периоду дужем од шест месеци. Међутим, постоје и изузеци од овог правила и то, на пример, у ситуацији у којој је природа делатности таква да је потребно да

се обавља у више одвојених временских периода. У том случају, сваки временски период у току којег се користи место пословања треба посматрати у комбинацији са бројем пута колико се то место пословања користи (што, понекад, може да траје годинама). Други изузетак је случај када предузеће једне државе обавља делатност искључиво у другој држави уговорници. У тој ситуацији, с обзиром на природу делатности, пословање се може обавити у кратком периоду времена, али будући да се делатност обавља искључиво у односној држави, повезаност предузећа једне државе са другом државом (у којој се делатност обавља) је чвршћа и, због тога, се мора сматрати да предузеће има сталну пословну јединицу у држави у којој обавља пословање.

Сходно члану 5. (Стална пословна јединица) став (4) Споразума, лице (у конкретном случају, физичко лице) које ради у држави уговорници (у конкретном случају, у Републици Србији) у име предузећа друге државе уговорнице (у конкретном случају, предузећа Уједињеног Краљевства Велике Британије и Северне Ирске), осим заступника са самосталним статусом на кога се примењује став (5) овог члана, сматра се сталном пословном јединицом у првопоменутој држави (у конкретном случају, у Републици Србији) ако има и стално користи у тој држави (у конкретном случају, у Републици Србији) овлашћење да закључује уговоре у име предузећа, осим ако његове активности нису ограничене на куповину добара или робе за предузеће.

Сходно члану 5. (Стална пословна јединица) став (4) Споразума, не сматра се да предузеће једне државе уговорнице (у конкретном случају, предузеће Уједињеног Краљевства Велике Британије и Северне Ирске) има сталну пословну јединицу у другој држави уговорници (у конкретном случају, у Републици Србији) само зато што обавља пословање у тој другој држави (у конкретном случају, у Републици Србији) преко посредника, генералног комисионог заступника или другог представника са самосталним

статусом, ако та лица раде у оквиру своје редовне пословне делатности.

Из наведеног произилази да лице чини сталну пословну јединицу предузећа за чији рачун ради само ако је правно и економски зависно од предузећа и ако не делује у оквиру своје редовне пословне делатности када ради за рачун предузећа.

Имајући у виду наведено, као и на основу навода из нашег захтева за мишљење да физичко лице – резидент Републике Србије које је, у конкретном случају, запослено код нерезидентног правног лица из Уједињеног Краљевства Велике Британије и Северне Ирске које на територији Републике Србије није присутно на било који начин, при чему односно физичко лице свој рад обавља на територији Републике (тзв. рад од куће) и то без заступања свог нерезидентног послодавца, као и без овлашћења да у његово име закључује уговоре, не представља сталну пословну јединицу нерезидентног правног лица, у смислу члана 5. (Стална пословна јединица) Споразума.

Овакво решење заснива се на схватању да се не може сматрати да је предузеће Уједињеног Краљевства Велике Британије и Северне Ирске активни учесник у привредном животу Републике Србије, у мери да подлеже под пореску јурисдикцију Републике Србије.

ФИСКАЛНЕ ПОГОДНОСТИ И ДИРЕКТНА ДАВАЊА ПРИВРЕДНИМ СУБЈЕКТИМА У ПРИВАТНОМ СЕКТОРУ

1. Коришћење директних давања привредних субјеката који су обухваћени Списком корисника јавних средстава

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-950/2020-04 од 28.01.2021. год.)

Према одредби члана 2. тачка 1) Уредбе о фискалним погодностима и директним давањима привредним субјектима у приватном сектору и новчаној помоћи грађанима у циљу ублажавања економских последица насталих услед болести COVID-19 („Службени гласник РС“, бр. 54/20 и 60/20, у даљем тексту: Уредба), привредне субјекте у приватном сектору чине сви привредни субјекти који нису обухваћени Списком корисника јавних средстава утврђеним у складу са Правилником о списку корисника јавних средстава („Службени гласник РС“, бр. 93/19), и то:

– резидентна правна лица у смислу закона којим се уређује опорезивање добити правних лица;

– резидентни предузетници (предузетници, предузетници паушалци, предузетници пољопривредници и предузетници друга лица, у смислу закона којим се уређује порез на доходак грађана); и

– оgranци и представништва страних правних лица.

Имајући у виду наведено, привредни субјекти који су обухваћени Списком корисника јавних средстава утврђеним у складу са Правилником о списку корисника јавних средстава не могу да користе фискалне погодности и директна давања прописана Уредбом.

Увидом у Списак корисника јавних средстава, који је саставни део Правилника о списку корисника јавних средстава, утврђено је да се привредно друштво “Јат – апартмани Копаоник д.о.о.” налазило на Списку корисника јавних средстава, због чега није могло да

оствари право на коришћење фискалних погодности и директних давања прописаних Уредбом. Напомињемо да је Правилник о списку корисника јавних средстава ступио на снагу 1. јануара 2020. године, а да је престао да важи 1. јануара 2021. године даном ступања на снагу Правилника о списку корисника јавних средстава („Службени гласник РС“, бр. 160/20). С тим у вези, напомињемо да је и Списком корисника јавних средстава који је саставни део Правилника о списку корисника јавних средстава („Службени гласник РС“, бр. 160/20) обухваћено привредно друштво „Јат – апартмани Копаоник д.о.о.“ и за период од 1. јануара 2021. године.

Ф И Н А Н С И Ј С К И С И С Т Е М

РАЧУНОВОДСТВО И РЕВИЗИЈА

1. а) Да ли уговор о ревизији обе уговорне стране могу да потпишу квалификованим електронским потписом тако да се на тај начин задовољи писани облик прописан Законом о ревизији као обавезна форма за уговор о ревизији?

б) Који законски услови треба да се испуне да би мало или средње правно лице које примењује по свом избору МСФИ, у складу са чланом 25. став 2. Закона о рачуноводству, прешло са МСФИ на МСФИ за МСП?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00941/2020-16 од 13.01.2021. год.)

а) Законом о ревизији („Службени гласник РС“, бр. 73/19, у даљем тексту: Закон) уређују се услови и начин обављања ревизије финансијских извештаја, обавезност ревизије, стручна оспособљеност лица и лиценце за обављање ревизије, контрола квалитета рада друштава за ревизију, самосталних ревизора и лиценцираних овлашћених ревизора, давање и одузимање дозволе за рад друштвима за ревизију и самосталним ревизорима, надзор над обављањем ревизије, Комора овлашћених ревизора и надзор над њеним радом, међународна сарадња са надлежним телима у области надзора, као и друга питања у вези са ревизијом.

Одредбама члана 33. Закона дефинисана је, између осталог, садржина уговора о ревизији, као и обавеза да исти буде закључен у писаном облику (став 2. тог члана).

Одредбом члана 7. Закона о електронском документу, електронској идентификацији и услугама од поверења у електронском пословању („Службени гласник РС“, бр. 94/17, у даљем тексту: Закон о електронском документу) прописано је да се електронском документу не може оспорити пуноважност, доказна снага, као ни писана форма само зато што је у електронском облику.

Одредбама члана 50. ст. 1. и 2. Закона о електронском документу прописано је да се електронском потпису не може оспорити пуноважност или доказна снага само због тога што је у електронском облику или што не испуњава услове за квалификовани електронски потпис. Квалификовани електронски потпис има исто правно дејство као и својеручни потпис.

Одредбом става 4. истог члана прописано је да се одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују на правне послове за које је посебним законом предвиђено да се не могу предузети у електронској форми.

Имајући у виду наведено, у конкретном случају, мишљења смо да, како Закон не уређује форму писаног облика за закључење уговора о ревизији (да ли је електронска или папирна форма), као ни начин потписивања истог, уговорне стране могу да одлуче на који ће начин потписати уговор о ревизији, осим ако то није у супротности са неким другим прописом, а под условом да је уговор о ревизији закључен у складу са Законом.

б) Законом о рачуноводству („Службени гласник РС“, бр. 73/19, у даљем тексту: Закон) уређују се обвезници примене овог закона, разврставање правних лица и предузетника, организација рачуноводства, рачуноводствене исправе и врсте пословних књига, услови и начин вођења пословних књига, Регистар пружалаца рачуноводствених услуга, признавање и вредновање позиција у финансијским извештајима, састављање, достављање и јавно објављивање финансијских извештаја, годишњег извештаја о

пословању, извештаја о корпоративном управљању, извештаји о плаћањима ауторитетима власти и нефинансијско извештавање, Регистар финансијских извештаја, Национална комисија за рачуноводство и надзор над спровођењем одредби овог закона.

Одредбама члана 25. Закона прописано је да за признавање, вредновање, презентацију и обелодањивање позиција у финансијским извештајима, мала и средња правна лица примењују Међународни стандард финансијског извештавања за мала и средња правна лица (МСФИ за МСП).

Изузетно од става 1. овог члана, мала и средња правна лица могу да одлуче да за признавање, вредновање, презентацију и обелодањивање позиција у финансијским извештајима примењују Међународне стандарде финансијског извештавања (МСФИ).

У случају из става 2. овог члана, мала и средња правна лица дужна су да примењују МСФИ у континуитету, односно најмање пет година од почетка примене МСФИ, осим у случајевима отварања поступка стечаја или ликвидације.

Имајући у виду наведено, а на основу чињеница изнетих у захтеву, мишљења смо да уколико мало, односно средње правно лице које је одлучило да примењује МСФИ жели да промени основу за признавање, вредновање, презентацију и обелодањивање позиција у финансијским извештајима и да примењује МСФИ за МСП исто може учинити уколико је претходну извештајну основу (у конкретном случају МСФИ) примењивало у континуитету најмање пет година, осим у случајевима отварања поступка стечаја и ликвидације. Додатно указујемо да би промену извештајне основе требало да прати и измена интерне регулативе конкретног правног лица.

Одговор у вези са применом прописа дат је према подацима које сте изнели у захтеву. Напомињемо да, сходно члану 8. став 1.

Закона о Народној скупштини („Службени гласник РС“, бр. 9/10), Народна скупштина доноси аутентично тумачење закона, као и да, у складу са чланом 80. став 2. Закона о државној управи („Службени гласник РС“, бр. 79/05, 101/07, 95/10, 99/14, 47/18 и 30/18), мишљења органа државне управе нису обавезујућа.

ПОДСЕТНИК

ФИНАНСИЈСКИ ПРОПИСИ ДОНЕТИ У ЈАНУАРУ 2021. ГОДИНЕ

УРЕДБЕ	
Уредба о начину и поступку достављања података, као и о другим питањима у вези са достављањем података и вођењем Регистра запослених, изабраних, именованих, постављених и ангажованих лица код корисника јавних средстава	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 6 од 29. јануара 2021.

ПРАВИЛНИЦИ	
Правилник о изменама и допунама Правилника о изгледу службеног одећа инспектора Пореске полиције	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 3 од 15. јануара 2021.
Правилник о изменама и допунама Правилника о облику, садржини, начину подношења и попуњавања декларација и других образаца у царинском поступку	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 6 од 29. јануара 021.

ОДЛУКЕ	
Одлука о емисији дугорочних државних хартија од вредности, 05 број 424-194/2021	Сл. гласник РС, бр. 3 од 15. јануара 2021.
Одлука о емисији дугорочних државних хартија од вредности, 05 број 424-190/2021	Сл. гласник РС, бр. 3 од 15. јануара 2021.
Одлука о емисији дугорочних државних хартија од вредности, 05 број 424-192/2021	Сл. гласник РС, бр. 3 од 15. јануара 2021.
Одлука о емисији дугорочних државних хартија од вредности, 05 број 424-188/2021-1	Сл. гласник РС, бр. 3 од 15. јануара 2021.
Одлука о измени и допуни Одлуке о емисији дугорочних државних хартија од вредности 05 број 424-12505/2019, 05 број 424-189/2021	Сл. гласник РС, бр. 3 од 15. јануара 2021.
Одлука о измени и допуни Одлуке о емисији дугорочних државних хартија од вредности 05 број 424-12502/2019, 05 број 424-191/2021	Сл. гласник РС, бр. 3 од 15. јануара 2021.
Одлука о образовању Мреже за борбу против превара и управљање неправилностима у поступању са финансијским средствима Европске уније	Сл. гласник РС, бр. 6 од 29. јануара 2021.
Одлука о образовању Координационог тела за сузбијање сиве економије	Сл. гласник РС, бр. 6 од 29. јануара 2021.

Одлука о измени Одлуке о образовању Координационог тела за спречавање прања новца и финансирања тероризма	Сл. гласник РС, бр. 6 од 29. јануара 2021.
ОСТАЛО	
УСКЛАЂЕНИ ДИНАРСКИ НЕОПОРЕЗИВИ ИЗНОСИ пореза на доходак грађана из члана 9. став 1. тач. 9), 12), 13), 29), 30) и 31), члана 18. став 1. тач. 1), 2), 5), 7), 8), 9) и 9а), члана 21а став 2, члана 83. став 4. тачка 1) и члана 85. став 1. тачка 11) Закона о порезу на доходак грађана годишњим индексом потрошачких цена у 2020. години	Сл. гласник РС, бр. 6 од 29. јануара 2021.
УСКЛАЂЕНИ ДИНАРСКИ ИЗНОС из члана 13. став 3. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање годишњим индексом потрошачких цена у 2020. години	Сл. гласник РС, бр. 6 од 29. јануара 2021.
УСКЛАЂЕНИ ДИНАРСКИ ИЗНОСИ накнада из јединствене тарифе по којој се наплаћују накнаде за услуге које врши Управа за трезор	Сл. гласник РС, бр. 6 од 29. јануара 2021.

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

336

БИЛТЕН: службена објашњења и стручна
мишљења за примену финансијских прописа,
главни уредник Ана Панчић. – Год. 32,бр.
1 / 2 (1992) – . – Београд: Министарство
финансија Републике Србије,
1992-. – 20 цм

Месечно. –
ISSN 0354-3242 = Билтен, службена
објашњења и стручна мишљења за примену
финансијских прописа
COBISS. SR-ID 43429132